

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. I paragrafen föreskrivs det om lagens tillämpningsområde. Enligt 1 mom. i paragrafen innehåller lagen bestämmelser om den nationella beredningen, samordningen, förvaltningen och övervakningen av programmen för Europeiska unionens fonder inom området för inrikes frågor under programperioden 2021–2027. Lagen ska tillämpas på tre fonder inom området för inrikes frågor som Europeiska unionen ska inrätta under programperioden 2021–2027: Asyl- och migrationsfonden och Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering, som är en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning. Syftet med tillämpningen av lagen är att möjliggöra ett effektivt genomförande av EU:s policy för inrikes frågor i Finland.

Beredningen och förvaltningen på nationell nivå av programmen för de fonder för inrikes frågor som inrättats genom Europeiska unionens förordningar organiseras genom lagen. Till den nationella beredningen av programmen hör att upprätta programmen, samordna dem med Europeiska unionens övriga finansieringsprogram, samarbeta med de aktörer som deltar i programberedningen, godkänna programmen och att eventuellt i ett senare skede göra ändringar i dem. I förvaltningen ingår uppgifter i anslutning till förvaltningen, uppföljningen, värderingen, rapporteringen, informationen och upprätthållandet av datasystemet för de medel som hör till programmen. Förvaltningen omfattar vidare uppgifter i anslutning till stödansökningar samt beviljande, utbetalning, kontroll och återkrav av understöd.

Lagen ska tillämpas på alla projekt och verksamheter som finansieras med medel från fonderna inom området för inrikes frågor, oberoende av till vilket ministeriums ansvarsområde projekten eller verksamheterna hör. Vid beredningen och förvaltningen av de program som avses i lagen ska det säkerställas att de utvecklingsåtgärder som vidtas inom olika förvaltningsområden kompletterar varandra och att det inte sker överlappningar mellan dem.

Bestämmelser om fördelningen av lagstiftningsbehörigheten mellan riket och landskapet Åland finns i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Lagen utgår från principen att behörigheten i förvaltningsärenden följer lagstiftningsbehörigheten. I 32 § i självstyrelselagen finns bestämmelser om ett system enligt vilket uppgifter som ankommer på rikets förvaltning kan överföras för en bestämd eller obestämd tid på landskapets myndigheter. På motsvarande sätt kan uppgifter som hör till landskapsförvaltningen överföras på en riksmyndighet. Överföringen sker genom förordning och med landskapsregeringens samtycke. Enligt 32 § 3 mom. i självstyrelselagen utfärdas överenskommelseförordningar av republikens president.

Lagförslaget innehåller bestämmelser som hör till både rikets och landskapets lagstiftningsbehörighet. Europeiska unionens fonder inom området för inrikes frågor hör huvudsakligen till rikets lagstiftningsbehörighet. De bestämmelser i den föreslagna lagen som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet ska inte tillämpas i landskapet. För Europeiska unionens programperiod 2014–2020 antog Ålands lagting till de delar som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet landskapslagen om tillämpning på Åland av lagen om fonderna inom

området för inrikes frågor (Ålands författningssamling 8/2017). Utöver landskapslagen överfördes de uppgifter som ansvarig myndighet och revisionsmyndighet som hörde till landskapet Åland och som följer av de nationella programmen inom området för inrikes frågor till inrikesministeriet genom en överenskommelseförordning.

I samband med beredningen av det nationella genomförandet av fonderna inom området för inrikes frågor för programperioden 2021–2027 bedömde man att landskapet har lagstiftningsbehörighet i fråga om fonden för inre säkerhet med stöd av 18 § 6 punkten i självstyrelselagen i fråga om allmän ordning och säkerhet med de undantag som nämns i självstyrelselagen samt i fråga om brand- och räddningsväsendet. Landskapet bedömdes ha lagstiftningsbehörighet i fråga om Asyl- och migrationsfonden när det gäller främjande av den integration som sker i landskapet. Denna lagstiftningsbehörighet har i samband med lagstiftningskontrollen av landskapslagarna ansetts kunna härledas ur 18 § 1, 4, 13, 14, 22 och 23 punkten i självstyrelselagen, vilka gäller landskapsregeringen och under denna lydande myndigheter och inrättningar, kommunernas förvaltning, socialvård, undervisning och läroavtal, näringsverksamhet och främjande av sysselsättningen. Därför anses landskapet ha lagstiftningsbehörighet i fråga om de huvudsakliga integrationsåtgärder som riktas till flyktingar eller andra invandrare som tagits emot av kommuner i landskapet. Instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering gäller gränsförvaltning och visering och hör därför helt och hållet till rikets behörighet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska lagen tillämpas på understöd som beviljas av medel i fonderna inom området för inrikes frågor, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning. I fråga om fonderna för inrikes frågor är avsikten inte att tillämpa ett system enligt vilket den förvaltande myndigheten utöver Europeiska unionens finansiering via fonderna inom området för inrikes frågor beviljar nationell motfinansiering, vilket tillämpas t.ex. när kommissionen beviljar Finland medel ur Europeiska unionens budget genom Europeiska regionala utvecklingsfonden. Genom lagen beviljas Finland sålunda medel från Europeiska unionens budget endast genom fonderna inom området för inrikes frågor för programperioden 2021–2027. Lagen innehåller bestämmelser om beviljande, utbetalning och övervakning av understöd. I den allmänna förordningen föreskrivs det om programmen för programperioden 2021–2027 samt om förvaltningen och övervakningen av programmen och om den ekonomiska förvaltningen. I de särskilda fondspecifika förordningarna finns särskilda bestämmelser om respektive fond. I den allmänna förordningen finns allmänna bestämmelser om fonderna och bestämmelser om principerna för understödet, synlighet för understödet, budgetramen för understödsformer och tekniskt stöd, partnerskap, information, kommunikation, övervakning, utvärdering och rapportering. I Europeiska unionens budgetförordning finns allmänna bestämmelser om förvaltningen, kontrollen och uppföljningen av EU-programmens medel. Kommissionen kommer också att anta delegerade rättsakter och genomförandeakter om programmen för fonderna inom området för inrikes frågor, insatsrevisioner, ersättning för stödberättigande utgifter, anmälan av oriktigheter, registrering och lagring av uppgifter i det elektroniska systemet samt finansiering som inte är kostnadsbaserad. På förvaltningen av fonderna och på de stöd som beviljats och eventuellt fortfarande beviljas från fonderna under programperioden 2014–2020 tillämpas även i

fortsättningen Europeiska unionens bestämmelser och nationella bestämmelser för programperioden 2014–2020.

I paragrafens 3 mom. föreslås en hänvisning till statsunderstödslagen. I sådana fall då det i den föreslagna lagen finns en specialbestämmelse som gäller en viss omständighet ska denna tillämpas i stället för statsunderstödslagen. Specialbestämmelserna är huvudsakligen baserade på Europeiska unionens lagstiftning. I lagförslaget föreskrivs det närmare än i statsunderstödslagen bl.a. om de behöriga myndigheternas granskningsrätt, handräckning och rätten att få och lämna ut information. I samband med understödsförvaltningen blir det aktuellt att tillämpa också de allmänna lagarna om förvaltningsförfarande och myndigheternas verksamhet.

2 § Definitioner

I 1 punkten definieras begreppet fonderna inom området för inrikes frågor. Till fonderna inom området för inrikes frågor hör Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering, som är en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning.

Enligt 2 punkten avses med fondernas medel de medel som Europeiska kommissionen i enlighet med Europeiska unionens budget har beviljat Finland ur fonderna inom området för inrikes frågor under programperioden 2021–2027.

Enligt 3 punkten avses med den allmänna förordningen Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Enligt 4 punkten avses med program det i artikel 16 i den allmänna förordningen avsedda programmet för Asyl- och migrationsfonden som baserar sig på förordningen om Asyl- och migrationsfonden, programmet för fonden för inre säkerhet enligt förordningen om Fonden för inre säkerhet samt programmet för instrumentet för gränsförvaltning och visering som baserar sig på förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Med särskilt mål avses enligt 5 punkten ett mål som avses i artikel 3 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 3 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt i artikel 3 i förordningen om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Med driftstöd avses enligt punkt 6 ett stöd som avses i artikel 18 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 15 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt i artikel 15 i

förordningen om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Men tematisk del avses enligt 7 punkten anslag som avses i artikel 9 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 8 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt i artikel 8 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Med bistånd i nödsituationer avses enligt 8 punkten stöd som avses i artikel 26 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 17 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt i artikel 23 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Men självfinansiering avses enligt 9 punkten understödssökandens eller överföringsmottagarens andel av finansieringen av ett projekt eller en verksamhet som denne själv svarar för. Självfinansieringsandelen är således den andel av projektfinansieringen som understödssökandens eller överföringsmottagarens egen organisation svarar för.

Med annan offentlig finansiering avses enligt 10 punkten extern finansiering som staten, en kommun eller något annat offentligt samfund utan att få någon direkt motprestation anvisar ett understödsberättigande projekt eller en understödsberättigande verksamhet och som betalas ut i pengar till understödssökanden. I annan offentlig finansiering ingår enligt denna definition inte eventuella bidrag som beviljats ur Europeiska unionens budget.

Med annan privat finansiering avses enligt 11 punkten extern finansiering som en privaträttslig sammanslutning eller en fysisk person utan att få någon direkt motprestation anvisar ett understödsberättigande projekt eller en understödsberättigande verksamhet och som betalas ut i pengar till understödssökanden.

Med intäkter avses enligt 12 punkten sådana inkomster av försäljning, uthyrning, tjänster, avgifter eller andra motsvarande källor som hänför sig till eller direkt föranleds av ett projekt eller en verksamhet. Med intäkter avses inte t.ex. olika ersättningar, kompensationer, återbärningar eller kostnadskorrigeringar som dras av från de enskilda kostnaderna för projektet.

Med nödvändiga villkor avses enligt 13 punkten de villkor som avses i artikel 11 i den allmänna förordningen.

Med prestationsram avses enligt 14 punkten den ram som avses i artikel 12 i den allmänna förordningen.

Med särskild åtgärd avses enligt 15 punkten en åtgärd som avses i artikel 15 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 14 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt artikel 14 i förordningen om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Med gemensamma särskilda åtgärder avses enligt 16 punkten ett projekt som genomförs av flera stater och för vilket en eller flera medlemsstater för sitt program kan få finansiering avsedd för en särskild åtgärd.

Med ledande stat avses enligt 17 punkten den stat i vars program ansvaret för genomförande av gemensamma särskilda åtgärder har skrivits in och som i unionens budget har anvisats anslag för programmet för genomförande av särskilda åtgärder.

Enligt 18 punkten avses med deltagande stat den stat i vars program deltagande i gemensamma särskilda åtgärder har skrivits in.

Med huvudgenomförare avses enligt 19 punkten ett offentligt samfund eller en privaträttslig juridisk person som svarar för att gemensamma särskilda åtgärder inleds och genomförs.

Med delgenomförare avses enligt 20 punkten ett offentligt samfund eller en privaträttslig juridisk person som deltar i genomförandet av gemensamma särskilda åtgärder.

Med redovisningstjänst avses enligt 21 punkten avses en funktion som avses i artikel 70 i den allmänna förordningen.

Med överföringsmottagare avses enligt 22 punkten en aktör till vilken understödstagaren överför en del av understödet för ett projekt eller en verksamhet.

3 § Partnerskap

Enligt 1 mom. i paragrafen innebär partnerskap enligt artikel 6 i den allmänna förordningen i fråga om fonderna inom området för inrikes frågor nationellt att programmet och genomförandeplanen ska beredas, genomföras och följas upp samt utvärderas i samarbete med de ministerier som är viktiga med tanke på målsättningarna för varje fond inom området för inrikes frågor samt med andra myndigheter, föreningar, organisationer och andra motsvarande aktörer. Syftet med bestämmelsen är att på det nationella planet genomföra de krav på efterlevnad av partnerskapsprincipen som avses i artikel 6 i den allmänna förordningen. Enligt den allmänna förordningen är det medlemsstaternas uppgift att organisera partnerskapet. Enligt principen om flernivåstyrelse ska medlemsstaterna höra parterna vid utformningen och genomförandet av programmen. I partnerskap ska representanter för de centrala aktörerna när det gäller samtliga målsättningar för fonderna inom området för inrikes frågor delta. I programmet och genomförandeplanen för programmet ingår särskilda målsättningar som hänför sig också till andra ministeriers ansvarsområden än miljöministeriet. Programmet och genomförandeplanen ska utarbetas i nära samarbete med berörda ministerier och förvaltningen under dem samt med andra relevanta partner. Som en dimension av samarbetet ska det om möjligt säkerställas att de olika programmen och den finansiering som beviljas genom dem kompletterar varandra. En central ställning vid beredningen och genomförandet av programmet och genomförandeplanen i fråga om asyl- och migrationsfonden intar utöver inrikesministeriet dessutom arbets- och näringsministeriet, utrikesministeriet, undervisnings-

och kulturministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, de regionala och lokala förvaltningsmyndigheterna samt andra relevanta myndigheter inom fondens verksamhetsområde, de föreningar och organisationer som tillhandahåller olika former av tjänster och stöd till invandrare och arbetsmarknadens parter. Centrala aktörer i fråga om fonden för inre säkerhet är utöver inrikesministeriet även justitieministeriet och finansministeriet. Justitieministeriet svarar för brottsbekämpning i allmänhet, inklusive bl.a. bekämpning av korruption, och uppgifter som hänför sig till brottsoffers ställning och våld mot kvinnor. Till finansministeriets ansvarsområde hör tullärenden. Centrala aktörer i fråga om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering är utöver inrikesministeriet också utrikesministeriet som behandlar visumärenden samt finansministeriet vars ansvarsområde omfattar tullärendena.

Enligt paragrafens 2 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om de aktörer som omfattas av partnerskapet och om partnerskap vid skötseln av olika uppgifter.

2 kap. Program och genomförandeplan

4 § Program

I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att inrikesministeriet svarar för beredningen av program. Vid beredningen av program iakttas de detaljerade bestämmelserna i den allmänna förordningen. I artikel 16 i den allmänna förordningen föreskrivs det att medlemsstaterna ska utarbeta program för att genomföra fonder från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2027. När det gäller Europeiska unionens fonder inom området för inrikes frågor ska medlemsstaterna utarbeta program som följer mallen för program i bilaga VI till den allmänna förordningen. I artikel 17 i den allmänna förordningen beskrivs programmets detaljerade innehåll. I programmen beskrivs det hur medlemsstaten på det nationella planet strävar efter att uppnå fondens syften. Programmet ska innehålla en strategi för hur programmet ska bidra till de politiska målen och hur man ska informera om resultaten. Beredningen av programmet sköts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet och i olika arbetsgrupper.

De program som får stöd från Europeiska unionens fonder inom området för inrikes frågor ska bestå av särskilda mål. Varje program ska innehålla en sammanfattning av medlemsstatens viktigaste utmaningar, en motivering för utvalda politiska mål, motsvarande särskilda mål och stödformer, de särskilda målen, med undantag för tekniskt stöd, samt en finansieringsplan. Vidare ska programmet innehålla de åtgärder som ska vidtas för att säkerställa att de parter som avses i artikel 6 i den allmänna förordningen involveras i utformningen av programmet och parternas roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av programmet. I enlighet med artikel 11 i den allmänna förordningen och bilaga III till den förordningen ska programmet också innehålla en bedömning av huruvida de övergripande nödvändiga villkoren är uppfyllda den dag då programmet lämnas in, det tillvägagångssätt som planeras för att informera om och göra programmet synligt samt information om den förvaltande myndigheten, revisionsmyndigheten och det organ som tar emot betalningar från

kommissionen. När det gäller de särskilda målen för programmen innehåller den allmänna förordningen ännu särskilda krav. Inrikesministeriet svarar för samordningen av programmet. Vid samordningen sörjer ministeriet för att de programmen och de med tanke på fondernas målsättningar relevanta åtgärder som ska genomföras i enlighet med Europeiska unionens övriga program kompletterar varandra och inte leder till överlappningar.

Programmen är ett viktigt nationellt instrument för planeringen och styrningen av utvecklingen inom området för frihet, säkerhet och rättvisa och ett viktigt instrument för det nationella genomförandet av fonderna inom området för inrikes frågor. Därför föreslås i 2 mom. en bestämmelse om att statsrådet godkänner programförslagen innan de sänds till kommissionen. Inrikesministeriet föredrar ärendet i statsrådet.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs det om det nationella förfarandet i fråga om ändring av program. Enligt det momentet ska om ett program ändras, den i 8 § nämnda övervakningskommittén godkänna den förvaltande myndighetens förslag till ändring av programmet. Förfarandet motsvarar artikel 35.2 led d i den allmänna förordningen. I momentet föreskrivs det vidare att i övrigt iaktas vid ändring av program bestämmelserna om beredningen av programmet. Programmet ändras i praktiken så att den förvaltande myndigheten bereder ett förslag till ändring av programmet med iakttagande av partnerskapsprincipen och föredrar det för övervakningskommittén. Övervakningskommittén kan lämna anmärkningar till förslaget till ändring, varvid det återgår till beredning hos den förvaltande myndigheten. Efter att ha fått övervakningskommitténs godkännande ska den förvaltande myndigheten lämna förslaget till ändring av programmet till statsrådets allmänna sammanträde för godkännande, varefter förslaget till ändring av programmet ska lämnas vidare till kommissionen för godkännande.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om att trots det som föreskrivs i 2 och 3 mom. godkänner inrikesministeriet ett förslag om ändring av ett program efter den i 8 § avsedda övervakningskommitténs godkännande, om ändringen av programmet föranleds av sådan tilläggsfinansiering som Europeiska kommissionen direkt tilldelat för särskilda mål, av en ökning av den finansiering som anvisas genom en tematisk del eller av en ändring av mindre betydelse. Inrikesministeriet godkänner alltså i detta fall det förslag till ändring av programmet som lämnas till kommissionen. Tilläggsfinansiering som kommissionen direkt tilldelar till programmet och ökning av finansiering som anvisas genom en tematisk del är sådana ändringar där statsrådet inte behöver behandla förslaget till ändring av programmet. Finansiering som anvisas genom en tematisk del omfattar särskilda åtgärder och bistånd i nödsituationer enligt de fonds specifika förordningarna, samt när det gäller Asyl- och migrationsfonden, anslag enligt artikel 16 och 17 i den förordningen. Med tilläggsfinansiering som kommissionen direkt tilldelat till programmet avses situationer där kommissionen ökar tilläggsfinansieringen till programmet för vissa särskilda mål direkt utan nationell prövningsrätt när det gäller riktandet av finansieringen. I de fall som anges i momentet är det fråga om situationer där det inte finns någon nationell prövningsrätt när det gäller att göra en framställning om ändring. Motsvarande förfarande finns redan i den gällande lagen i fråga om tilläggsfinansiering som kommissionen direkt tilldelat till programmet och i fråga om anslag

som motsvarar anslaget enligt artikel 16 och 17 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden. Övervakningskommittén ska också tas med i beredningen av en sådan ändring i enlighet med artikel 35.2 led d i allmänna förordningen. Övervakningskommittén kan lämna anmärkningar till förslaget till ändring, varvid den återgår till beredning hos den förvaltande myndigheten. I momentet föreskrivs det också om inrikesministeriets möjlighet att godkänna en ändring av mindre betydelse. En ändring av mindre betydelse är en ändring som inte är samhällspolitiskt eller ekonomiskt betydande enligt 12 § i lagen om statsrådet (175/2003) och 4 § i reglementet för statsrådet (262/2003). I fråga om de nämnda ändringarna ska den förvaltande myndigheten bereda och föredra ärendet för övervakningskommittén och efter att ha fått övervakningskommitténs godkännande ska den förvaltande myndigheten sända en framställning om ändring av programmet till kommissionen.

Enligt artikel 19.5 i den allmänna förordningen får den förvaltande myndigheten under programperioden överföra ett belopp som inte överstiger 15% av den ursprungliga tilldelningen för en prioritering till en annan prioritering för samma fond. Sådana överföringar ska inte påverka föregående år. Dessa överföringar ska enligt den allmänna förordningen anses vara av mindre betydelse och de kräver inte kommissionens beslut om ändring av programmet. Överföringarna ska uppfylla alla rättsliga krav. Övervakningskommittén ska involveras också i detta arbete. Den förvaltande myndigheten bereder ett förslag till överföring till övervakningskommittén. Den förvaltande myndigheten kan fatta det slutliga beslutet om överföringar som hänför sig till programmet i enlighet med artikel 19.5 i den allmänna förordningen efter att ha fått övervakningskommitténs godkännande i ärendet. Den allmänna förordningen kräver inte kommissionens godkännande för överföringen. Kommissionen ska endast underrättas om överföringen.

Kommissionens godkännande ska inte heller krävas för rättelser som är rent tekniska eller redaktionella och som inte påverkar genomförandet av programmet. Kommissionen ska dock underrättas om sådana rättelser i enlighet med artikel 19.6 i den allmänna förordningen. När det gäller sådana rättelser behöver övervakningskommittén inte inkluderas i beredningsarbetet. Den förvaltande myndigheten godkänner tekniska och redaktionella rättelser i programmet.

I 5 mom. föreslås en bestämmelse om att närmare bestämmelser om beredningen av program och ändringar i dem får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 § Genomförandeplan för ett program

I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att efter att ha hört övervakningskommittén bereder och godkänner inrikesministeriet på basis av programmet förslaget till en genomförandeplan för programmet. Genomförandeplanen ska omfatta hela programperioden. Inrikesministeriet föreslås svara för samordningen av genomförandeplanen med Europeiska unionens övriga finansieringsinstrument och program som är betydelsefulla med tanke på målsättningarna för den relevanta fonden inom området för inrikes frågor. EU-lagstiftningen om fonderna inom området för inrikes frågor kräver ingen genomförandeplan för programmet.

Genomförandeplanen utarbetas för hela programperioden och dess syfte är att på det praktiska planet precisera programmet för att genomförandet av det ska vara så effektivt som möjligt. Avsikten är att genomförandeplanen ska ses över åtminstone i samband med halvtidsöversynen och vid behov oftare. Eftersom genomförandeplanen ska noggrant följa de riktlinjer som dragits upp i programmet och fokusera endast på programmets verkställighetsåtgärder, föreslås det att inrikesministeriet godkänner genomförandeplanen. Enligt 67 § 1 mom. i grundlagen avgör statsrådets allmänna sammanträde vittsyftande och principiellt viktiga ärenden samt sådana andra ärenden vars betydelse kräver det. Ett program som avses i 4 § i den föreslagna lagen är ett sådant vittsyftande och principiellt viktigt ärende som avses i 67 § i grundlagen och som ska behandlas vid statsrådets allmänna sammanträde. Genomförandeplanen för programmet är en verkställighetshandling för det praktiska genomförandet av den linje som anges i programmet, och det anses inte finnas grunder för behandling av planen vid statsrådets allmänna sammanträde. I samband med godkännandet av programmet har statsrådet dragit upp riktlinjer för principiellt viktiga frågor enligt vilka genomförandeplanen utarbetas. Således innehåller planen inga riktlinjer som strider mot eller ändrar programmet. Beslut om samhällspolitiskt och ekonomiskt betydande ärenden har redan fattats när det beslutades om programmet, och därför kan godkännandet av genomförandeplanen skötas av inrikesministeriet.

Syftet med den samordning som nämns i momentet är att säkerställa att åtgärderna inom de olika fondernas program samordnas sinsemellan och att de projekt och den verksamhet som understöds genom de olika programmen kompletterar varandra. På samma sätt som vid beredningen av de program som nämns i 4 § ska partnerskapsprincipen enligt artikel 6 i den allmänna förordningen iakttas också vid beredningen av genomförandeplanerna. De med tanke på målsättningarna för fonderna inom området för inrikes frågor centrala ministerierna, deras underlydande förvaltning och övriga myndigheter, föreningar, organisationer och andra motsvarande aktörer deltar således också i beredningen av genomförandeplaner.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om att genomförandeplanen ska innehålla åtminstone en beskrivning av de åtgärder som ska genomföras i enlighet med programmets särskilda mål och en exaktare allokering av den finansiering som ingår i programmet.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om att vid ändring av genomförandeplanen iakttas bestämmelserna om beredning och godkännande av planen. Inrikesministeriet bereder och godkänner ändringen av genomförandeplanen efter att ha hört övervakningskommittén.

I 4 mom. föreslås ett bemyndigande för statsrådet att vid behov genom förordning utfärda närmare bestämmelser om beredningsförfarandet när det gäller genomförandeplaner och om planers innehåll.

3 kap. Förvaltning av program

6 §. Förvaltande myndighet

I 1 mom. i paragrafen föreskrivs det att inrikesministeriet är den förvaltande myndighet för program för fonderna inom området för inrikes frågor som avses i artikel 65 i den allmänna förordningen. Det föreslås att ministeriets enhet för internationella frågor ska sköta den förvaltande myndighetens uppgifter.

I 2 mom. finns närmare bestämmelser om den förvaltande myndighetens uppgifter. Den förvaltande myndigheten ansvarar för genomförandet, förvaltningen och utvärderingen av programmet och genomförandeplanen samt för redovisningsfunktionen, utvärderingen av de nödvändiga villkoren, utarbetandet av en prestationsram och metoderna för att fastställa ramen och programmet för årlig prestationsöversyn. Vidare ansvarar den förvaltande myndigheten för följande uppgifter som medlemsstaterna åläggs i artikel 63 i den allmänna förordningen: uppfyllandet för egen del av de centrala krav som förtecknas i bilaga X i den allmänna förordningen, säkerställande att det i artikel 63 i den allmänna förordningen avsedda övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorerna är tillförlitliga och av god kvalitet, bevarandet av handlingar om delar i verifieringskedjan enligt bilaga XI i den allmänna förordningen, informationsutbytet med kommissionen i enlighet med bilaga XIII i den allmänna förordningen samt uppgörande och uppdatering av beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet enligt bilaga XIV i den allmänna förordningen. Dessutom ansvarar den förvaltande myndigheten för andra sådana uppgifter som myndigheten ålagts och som det föreskrivs om i Europeiska unionens lagstiftning om fonderna inom området för inrikes frågor och i den föreslagna lagen.

Enligt artikel 65 i den allmänna förordningen ska medlemsstaten för tillämpningen av Europeiska unionens budgetförordning för varje program ange en förvaltande myndighet och en revisionsmyndighet. Enligt artikel 66 i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten ansvara för förvaltningen av programmet, med syftet att programmets mål ska uppnås. I artikeln räknas den förvaltande myndighetens uppgifter närmare upp. Myndigheten ska bland annat välja ut de insatser som ska understödjas i enlighet med artikel 67, utföra arbetsuppgifter inom programförvaltningen i enlighet med artikel 68, stödja arbetet i övervakningskommittén i enlighet med artikel 69 samt i ett elektroniskt system registrera och lagra de uppgifter som behövs för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroller och revisioner. I artikel 66 i den allmänna förordningen föreskrivs det i fråga om fonderna inom området för inrikes frågor att för program som får stöd ska redovisningstjänsten genomföras av den förvaltande myndigheten eller på dess ansvar. I paragrafen föreslås det att den förvaltande myndigheten ska ansvara för skötseln av redovisningsfunktionen. Organiseringen av redovisningstjänsten är en ny funktion. Redovisningstjänsten omfattar bl.a. utarbetande och inlämning av betalningsansökningar till kommissionen i enlighet med artiklarna 85 och 86 i den allmänna förordningen samt upprättande av räkenskaperna i enlighet med artikel 92 och registrering av alla delar av räkenskaperna i ett elektroniskt system. Redovisningsfunktionen ska inte omfatta kontroller på understödstagarnivå.

Enligt artikel 11 i den allmänna förordningen ska medlemsstaten när den utarbetar ett program bedöma om de nödvändiga villkoren som är kopplade till det särskilda målet är uppfyllda. Det

är fråga om förhandsvillkor som tillämpas på medlemsstatsnivå och som måste förverkligas. Medlemsstaten ska i varje program eller ändring av program ange vilka nödvändiga villkor som är uppfyllda och vilka som inte är det, och motivera varför ett nödvändigt villkor är uppfyllt. I bilaga III till den allmänna förordningen, som handlar om fonderna inom området för inrikes frågor, fastställs övergripande nödvändiga villkor och kriterier som ska användas för att bedöma om de är uppfyllda. De övergripande nödvändiga villkoren tillämpas på alla särskilda mål. I den föreslagna lagen föreskrivs det att den förvaltande myndigheten svarar för utvärderingen av de nödvändiga villkoren i fråga om fonderna inom området för inrikes frågor.

Enligt artikel 12 i den allmänna förordningen ska medlemsstaten fastställa en prestationsram som gör det möjligt att övervaka, rapportera om och utvärdera programprestationerna under genomförandet och bidra till att mäta fondernas övergripande prestation. Enligt artikeln ska prestationsramen bestå av de output- och resultatindikatorer som är kopplade till särskilda mål som fastställs i de fonspecifika förordningarna, delmål som ska uppnås till slutet av 2024 för outputindikatorerna och mål som ska uppnås till slutet av 2029 för output- och resultatindikatorerna. I den föreslagna lagen föreskrivs det att den förvaltande myndigheten svarar för utarbetandet av en prestationsram i fråga om fonderna inom området för inrikes frågor. Enligt artikel 13 i den allmänna förordningen ska medlemsstaterna ansvara för metoderna för att fastställa prestationsramen. I den föreslagna lagen föreskrivs det att den förvaltande myndigheten ansvarar för metoderna för att fastställa prestationsramen.

I artikel 36 i den allmänna förordningen nämns kommissionens och medlemsstatens årliga prestationsöversyn. I den föreslagna lagen föreskrivs det att den förvaltande myndigheten ansvarar för den årliga prestationsöversynen i fråga om fonderna inom området för inrikes frågor.

I den allmänna förordningen åläggs den förvaltande myndigheten dessutom uppgifter som hänför sig till bl.a. överföring av uppgifter (artikel 37), utvärderingar av programmen (artikel 39), synlighets- och kommunikationsinsatser (artiklarna 42 och 43) samt den förvaltande myndighetens ansvar i fråga om öppenhet i genomförandet av fonderna och kommunikation om programmen (artikel 44). Enligt artikel 67 i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten för urvalet av insatser fastställa och tillämpa icke-diskriminerande och tydliga kriterier och förfaranden som säkerställer de krav som ställs i artikel 67. Artikel 68 i den allmänna förordningen innehåller närmare bestämmelser om programförvaltning vid den förvaltande myndigheten.

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande att närmare bestämmelser om den förvaltande myndighetens uppgifter vid behov får utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 § Revisionsmyndighet

I 1 mom. i paragrafen föreskrivs det att [finansministeriets finanscontroller] är den revisionsmyndighet för program för fonderna inom området för inrikes frågor som avses i artikel 65 i den allmänna förordningen.

I 2 mom. föreskrivs det att revisionsmyndigheten ansvarar för uppfyllandet för egen del av de centrala krav gällande förvaltnings- och kontrollsystemet som förtecknas i bilaga X i den allmänna förordningen. Enligt bilaga X ska revisionsmyndigheten bland annat ansvara för lämpliga systemrevisioner, lämpliga revisioner av insatser, vilket innebär granskning av insatser som stöds och deras utgifter på basis av urval, lämpliga revisioner av räkenskaper samt lämpliga förfaranden för upprättande av ett tillförlitligt revisionsuttalande och för utarbetande av den årliga kontrollrapporten. Revisionsmyndigheten utvärderar effektiviteten hos förvaltnings- och kontrollsystemens funktion utifrån klassificeringen i bilaga X tabell 2. Enligt momentet ansvarar revisionsmyndigheten också för informationsutbytet med kommissionen i enlighet med bilaga XIII i den allmänna förordningen. Dessutom föreskrivs det i momentet att revisionsmyndigheten ansvarar för de uppgifter som det föreskrivs om i Europeiska unionens lagstiftning om fonderna inom området för inrikes frågor och i den föreslagna lagen. I artikel 65.2 i den allmänna förordningen föreskrivs det att revisionsmyndigheten ska vara en offentlig myndighet som är funktionellt oberoende av revisionsobjekten. I artikel 71 i den allmänna förordningen föreskrivs det att revisionsmyndigheten ska ha ansvaret att genomföra systemrevisioner och insatsrevisioner, dvs. granskning av insatser som stöds och deras utgifter, samt räkenskapsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta. Systemrevisioner innebär granskning av fondens förvaltningssystem, dvs. i första hand den förvaltande myndighetens och dess redovisningstjänsts förvaltnings- och kontrollsystem. Revisionsarbetet ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder. Revisionsmyndigheten ska utarbeta och överlämna till kommissionen ett årligt revisionsuttalande samt en årlig kontrollrapport som uppfyller kraven i Europeiska unionens budgetförordning.

I artikel 72 föreskrivs det att revisionsmyndigheten ska utarbeta en revisionsstrategi som bygger på en riskbedömning, med beaktande av den beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystem som föreskrivs i artikel 63.9, och som omfattar systemrevisioner och insatsrevisioner. Revisionsstrategin ska omfatta systemrevisioner av nyligen utsedda förvaltande myndigheter och myndigheter som sköter redovisningstjänsten inom nio månader efter deras första verksamhetsår. Revisionsstrategin ska utarbetas i enlighet med mallen i bilaga XVIII och den ska uppdateras årligen, efter den första årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet som lämnats till kommissionen. Den kan omfatta ett eller flera program.

Artikel 73 i den allmänna förordningen innehåller närmare bestämmelser om insatsrevisioner. I artikel 74 föreskrivs det om principerna om en enda revision och om proportionalitet, när kommissionen och revisionsmyndigheten fastställer risknivån i unionens budget. Det innebär att kommissionen och revisionsmyndigheten vid revisionen först borde använda informationen i det elektroniska system som avses i artikel 66.1 e i den allmänna förordningen

samt resultat av förvaltningskontroller och först därefter begära ytterligare information av understödstagarna om det anses nödvändigt. I fråga om fonderna inom området för inrikes frågor föreskrivs det i artikel 74.3 att insatser för vilka de totala stödberättigande utgifterna inte överstiger 200 000 euro inte ska omfattas av mer än en revision, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av räkenskaperna för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Dessutom föreskrivs det i förordningen att övriga insatser inte ska omfattas av mer än en revision per räkenskapsår, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av räkenskaperna för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Insatser ska inte omfattas av revision av kommissionen eller revisionsmyndigheten under ett visst år om Europeiska revisionsrätten redan genomfört en revision det året, förutsatt att resultaten av revisionsrättens revision av insatserna kan användas av revisionsmyndigheten eller av kommissionen för fullgörandet av deras respektive uppgifter. Trots principen om en enda revision får en insats omfattas av mer än en revision, om revisionsmyndigheten gör den yrkesmässiga bedömningen att det inte är möjligt att göra ett giltigt revisionsuttalande.

Den förvaltande myndighetens funktion ska åtskiljas i enlighet med artikel 65.4 i den allmänna förordningen. Enligt artikel 65.4 ska medlemsstaterna säkerställa att principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom programmyndigheterna respekteras. Funktionen som förvaltande myndighet föreslås bli placerad vid inrikesministeriet och revisionsmyndighetsfunktionen vid [finansministeriet].

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande att närmare bestämmelser om revisionsmyndighetens uppgifter och organiseringen av dem vid behov får utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 § Övervakningskommittén

Enligt det föreslagna 1 mom. tillsätter statsrådet en övervakningskommitté för programmen. Övervakningskommitténs mandatperiod börjar senast tre månader efter det att kommissionen har godkänt ett program som avses i 4 §. Enligt artikel 33.1 i den allmänna förordningen ska medlemsstaten inrätta en kommitté som ska övervaka genomförandet av programmet inom tre månader efter det att medlemsstaten underrättades om beslutet om godkännandet av programmet. För varje program för en fond inom området för inrikes frågor tillsätts en egen övervakningskommitté för programperioden. I övervakningskommittén ska de i 3 § 1 mom. avsedda aktörer vara representerade som har en central betydelse med tanke på målsättningarna för fonderna inom området för inrikes frågor. I fråga om övervakningskommitténs sammansättning ska kraven om partnerskap i artikel 6 i den allmänna förordningen iakttas. Inrikesministeriet beslutar om ändringar i fråga om övervakningskommitténs sammansättning och medlemmar.

I 2 mom. föreslås det bestämmelser om övervakningskommitténs uppgifter. Övervakningskommittén ska fullgöra de uppgifter som den har enligt artikel 35 i den allmänna förordningen. Vidare föreslås det att övervakningskommittén ska delta i beredningen, genomförandet, uppföljningen och utvärderingen av den genomförandeplan som avses i 5 §. Enligt artikel 35 i den allmänna förordningen ska övervakningskommittén granska 1)

framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, 2) eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem, 3) programmets bidrag till hanteringen av de utmaningar som identifieras i relevanta landsspecifika rekommendationer, 4) framstegen med att genomföra utvärderingar, sammanfatta utvärderingarna och följa upp resultaten, 5) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder, [6) framstegen med att genomföra insatser av strategisk betydelse,] 7) uppfyllandet av nödvändiga villkor och tillämpningen av dem under hela programperioden samt 8) framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga institutioner och stödmottagare, om det är relevant. Övervakningskommittén har vidare till uppgift att godkänna de metoder och kriterier som tillämpas för urvalet av insatser, inklusive alla ändringar av dessa, de årliga prestationsrapporterna för program, utvärderingsplanen och alla ändringar i den samt alla förslag från den förvaltande myndigheten om ändring av programmet, inklusive om överföringar i enlighet med artikel 19.5 och artikel 21 i den allmänna förordningen. Övervakningskommittén kommer att ha en viktigare roll än tidigare vid ändringar av programmet. I enlighet med den allmänna förordningen godkänner övervakningskommittén i vissa situationer ändringar i programmet. Övervakningskommittén ska i fortsättningen inte delta i valet av enskilda insatser som ska understödjas. Den förvaltande myndigheten svarar för valet av insatser i enlighet med artikel 67 i förordningen om allmänna bestämmelser.

Enligt 3 mom. tillämpas på övervakningskommitténs medlemmar bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de arbetar med sådana uppgifter som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

I 4 mom. föreslås bestämmelser om att övervakningskommittén själv antar sin arbetsordning. I artikel 33.2 i den allmänna förordningen föreskrivs det att varje övervakningskommitté ska själv anta sin arbetsordning. I övervakningskommitténs arbetsordning finns det föreskrifter om kommitténs sammanträden, om behandlingen av ärenden i kommittén samt om kommitténs beslutsfattande och möjlighet att höra sakkunniga. I arbetsordningen kan övervakningskommittén t.ex. besluta att ett skriftligt förfarande ska användas i samband med beslutsförfarandet. Enligt momentet fattas övervakningskommitténs beslut enligt den mening som har omfattats av två tredjedelar av dem som röstat.

Enligt 5 mom. upphör övervakningskommitténs mandatperiod när Europeiska kommissionen har godkänt den slutliga prestationsrapport som avses i artikel 30 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 26 i förordningen om Fonden för inre säkerhet eller artikel 27 i förordningen om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering. Vidare föreskrivs det i momentet att mandatperioden kan förlängas om skötseln av övervakningskommitténs uppgifter kräver det.

I 6 mom. föreskrivs det att närmare bestämmelser om tillsättandet av övervakningskommittén, dess uppgifter, sammansättning, arbetsordning och mandatperiod utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap. Understödsförfarande

9 § Understödstagare

Enligt det föreslagna 1 mom. kan understöd beviljas offentliga samfund och privaträttsliga juridiska personer. Understöd kan inte beviljas fysiska personer eller firma. I de fondspecifika förordningarna föreskrivs det att fysiska personer inte är berättigade till stöd som finansieras med medel ur fonderna. Privaträttsliga juridiska personer är handelsrättsliga sammanslutningar, såsom aktiebolag och andelslag, liksom också civilrättsliga sammanslutningar, såsom föreningar och stiftelser. Understöd för genomförande av ett projekt eller en verksamhet beviljas en enda understödstagare.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska stödmottagaren ha tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar att genomföra projektet eller verksamheten. Detta krav innebär för den förvaltande myndigheten rätt och skyldighet att kontrollera sökandens ekonomiska ställning så att den förvaltande myndigheten kan förvissa sig om att sökanden under hela den period för vilken understöd beviljas har ekonomiska förutsättningar att genomföra projektet eller verksamheten. Med andra förutsättningar avses t.ex. sökandens administrativa eller kunskapsmässiga förutsättningar att genomföra ett projekt eller en verksamhet. Understödstagaren ska dessutom ha förutsättningar att, efter att understödet upphört, svara för kontinuiteten i den verksamhet som inletts genom projektet eller som understötts, om detta inte är onödigt med beaktande av projektets eller verksamhetens karaktär. Avsikten är att skapa garantier för de projektrelaterade funktionernas och resultatens samt den understödda verksamhetens långsiktighet. Om ett projekt är av engångsnatur eller om ett projekt eller en verksamhet annars är av en sådan karaktär att avsikten inte över huvud taget är att åstadkomma någon bestående nytta, förutsätts inte kontinuitet.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan understöd för gemensamma särskilda åtgärder beviljas en huvudgenomförare.

Enligt bemyndigandet i det föreslagna 4 mom. får närmare bestämmelser om understödstagare utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 § Typer av understöd

Enligt 1 mom. kan understöd beviljas som specialunderstöd eller som riktat allmänt understöd. I fråga om fonderna inom området för inrikes frågor ska understödstyperna allmänt understöd och specialunderstöd enligt statsunderstödslagen tillämpas. Specialunderstöd kan enligt förslaget beviljas som projektunderstöd genom fonderna inom området för inrikes frågor. Det föreslås att allmänt understöd kan beviljas som riktat allmänt understöd, som riktas till en viss del av understödstagarens verksamhet, eftersom användningsområdena för stödet bestäms i de fondspecifika förordningarna: i artikel 18 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden,

artikel 15 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt artikel 15 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering. Allmänt understöd kan sålunda inte beviljas allmänt för en understödstagares verksamhet.

Enligt 2 mom. i paragrafen kan specialunderstöd beviljas som projektunderstöd för försöks-, start-, forsknings- eller utvecklingsprojekt eller som understöd för anskaffning av materiella och immateriella nyttigheter. Specialunderstöd kan också beviljas för något annat projekt med begränsat syfte. Under den nya programperioden kommer understöd fortsättningsvis att huvudsakligen betalas som särskilda bidrag för projekt. Projektunderstöd beviljas för projekt enligt artikel 12.1 och 12.3, särskilda åtgärder enligt artikel 12.2 och bistånd i nödsituationer enligt artikel 12.5 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, för projekt enligt artikel 11.1 och 11.3, särskilda åtgärder enligt artikel 11.2 och bistånd i nödsituationer enligt artikel 11.5 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt för projekt enligt artikel 11.1 och 11.3, särskilda åtgärder enligt artikel 11.2 och bistånd i nödsituationer enligt artikel 11.5 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

Enligt paragrafens 3 mom. kan riktat allmänt understöd beviljas för en viss del av understödstagarens verksamhet. Som riktat allmänt understöd kan endast driftsstöd beviljas. Driftsstödet har karaktären av ett allmänt bidrag för en viss del av understödstagarens verksamhet. Under den nya programperioden är driftsstödet en understödsform inom Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering. Anslag för driftsstöd inom ramen för ett program kan användas som stöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen så som det föreskrivs i artikel 18 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 15 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt artikel 15 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering. I enlighet med artikel 12.4 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 11.4 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt artikel 11.4 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering får driftsstöd till fullt belopp täcka understödsberättigande utgifter och kostnader som utförandet av dessa uppgifter och tjänster föranleder.

11 § Förutsättningar för beviljande av understöd

I paragrafen föreslås bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av understöd. I paragrafens 1 mom. föreskrivs det att en förutsättning för beviljande av understöd är att det projekt eller den verksamhet som understöds stämmer överens med programmet och genomförandeplanen samt att projektet eller verksamheten främjar de målsättningar som anges i Europeiska unionens lagstiftning om fonderna inom området för inrikes frågor, programmet och genomförandeplanen. Vidare föreskrivs det i momentet att syftet med det projekt eller den verksamhet som understöds ska vara något annat än att ge understödstagaren ekonomisk vinst. Enligt artikel 192 i Europeiska unionens budgetförordning får bidrag inte syfta eller leda till att det inom ramen för den berörda åtgärden eller arbetsprogrammet uppkommer en vinst för bidragsmottagaren (principen om icke-vinst). En förutsättning för

beviljande av understöd är också att det projekt eller den verksamhet som understöds uppfyller de av övervakningskommittén fastställda urvalskriterier som används vid urvalet.

Enligt 2 mom. i paragrafen får närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljandet av understöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 § Överföring av understöd för genomförande av projekt eller verksamhet

I 1 mom. i paragrafen föreskrivs det att den förvaltande myndigheten kan besluta att understödstagaren får överföra en del av ett understöd som beviljats för genomförande av ett projekt eller en verksamhet till ett sådant offentligt samfund eller en sådan privaträttslig juridisk person som uppfyller de krav enligt denna lag som ställs på understödstagaren. Skyldigheten att överföra understöd ska antecknas i understödsbeslutet. Med överföring av understöd avses att ett visst belopp av understödet överförs. Avsikten är inte att överföra understödstagarens skyldigheter eller rättigheter. Med överföring avses inte varu- eller tjänsteleveranser som görs i syfte att genomföra understödda projekt eller verksamheter som hör till området för lagstiftningen om offentlig upphandling. Detta innebär att man inte får kringgå lagstiftningen om offentlig upphandling genom att överföra understöd. Överföringsmottagaren ska vara ett sådant offentligt samfund eller en sådan privaträttslig juridisk person som uppfyller de krav som i lagen ställs på understödstagare.

Enligt 2 mom. är en förutsättning för överföringen att en betydande del av understödet förblir i understödstagarens användning. Vad som är en betydande del bestäms särskilt för varje projekt och verksamhet. Man har inte velat definiera uttrycket en betydande del närmare i lagen, eftersom den kan variera mycket beroende på projektet eller verksamheten. Understödet får sålunda inte överföras i sin helhet. En annan förutsättning för överföringen är att den som understödet överförs till själv deltar med självfinansiering i de projektrelaterade kostnaderna, om inte understödet har beviljats som driftsstöd, bistånd i nödsituationer eller något annat understöd som beviljas till fullt belopp med medel ur Europeiska unionens budget eller det finns något annat motiverat skäl till undantag på grund av projektets karaktär. Driftsstöd och bistånd i nödsituationer beviljas sålunda så att det täcker det totala beloppet av de godtagbara kostnaderna för projektet eller verksamheten. Därför behöver man inte föreskriva om förutsättningar i fråga om överföringsmottagarens egen finansiering. Överföringsmottagaren ska i regel delta med egen finansiering i de kostnader som föranleds av projektet, om det inte finns något motiverat skäl till undantag på grund av projektets karaktär. Undantag utgörs likaså av annat understöd som beviljas till fullt belopp ur Europeiska unionens budget. Det är då fråga om tilläggsfinansiering som beviljas en medlemsstat ur Europeiska unionens budget för en fonds program, vilken med stöd av någon EU-rättsakt har öronmärkts för ett visst ändamål och i fråga om vilken det i den rättsakten konstateras att finansieringen får täcka de godtagbara kostnaderna i sin helhet. Självfinansieringsandelen binder överföringsmottagaren till projektet. Kravet är dock förenat med viss flexibilitet, t.ex. om det på grund av fördelningen av uppgifterna eller ansvaret är ändamålsenligt att det inte krävs en självfinansieringsandel av överföringsmottagaren eller i en situation där det för en mindre aktör inte är ändamålsenligt att bidra till projektet med egen

finansiering men aktörens sakkunnighet är viktig för genomförandet av projektet. En tredje förutsättning för överföringen är enligt momentet att det med tanke på genomförandet av projektet eller verksamheten är ändamålsenligt att överföra en del av understödet.

Enligt 3 mom. i paragrafen ska understödstagaren före överföringen genom avtal med den som understödet överförs till försäkra sig om att denna uppfyller förutsättningarna för beviljande, utbetalning och övervakning av understödet och förbinder sig att iaktta villkoren för användning av understödet. Av avtalet ska utöver grundläggande uppgifter om parterna dessutom framgå åtminstone parternas uppgifter, ansvar och roll när det gäller genomförandet av projektet eller verksamheten. Dessutom ska utnyttjande av projektets eller verksamhetens resultat samt hur finansieringen är ordnad framgå av avtalet. Avtalet ska ingås med samtliga parter som får en överföring. Om understödet återkrävs svarar understödstagaren trots överföringen för återbetalningen av understödet jämte ränta till den förvaltande myndigheten. Trots att en del av understödet har överförts är understödstagaren fortfarande ansvarig för att projektet eller verksamheten genomförs på tillbörligt sätt och att villkoren iakttas i förhållande till den förvaltande myndigheten. Den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten har också rätt att granska överföringsmottagarens verksamhet på motsvarande sätt som understödstagarens.

Enligt 4 mom. i paragrafen får närmare bestämmelser om förutsättningarna och förfarandet för överföring av understöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 § Godtagbara kostnader

Enligt det föreslagna 1 mom. kan understöd beviljas för understödsberättigande kostnader enligt en sådan kostnadskalkyl och finansieringsplan för det projekt eller den verksamhet som understöds som den förvaltande myndigheten godkänt samt enligt projekt- eller verksamhetsplanen, om kostnaderna orsakas av det projektet eller den verksamheten och kostnaderna uppfyller förutsättningarna enligt artikel 57 i den allmänna förordningen och enligt den föreslagna lagen. Enligt artikel 57 i den allmänna förordningen ska utgifternas stödberättigande fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i eller på grundval av den allmänna förordningen eller de fondspecifika förordningarna. När de godtagbara kostnaderna fastställs beaktas de icke-stödberättigande kostnader som nämns i artikel 58 i den allmänna förordningen. Till ansökan om understöd ska fogas en kostnadskalkyl och en finansieringsplan för projektet eller verksamheten, i vilka projektets eller verksamhetens alla kostnader och all finansiering ska anges. Den förvaltande myndigheten godkänner i sitt understödsbeslut kostnadskalkylen och finansieringsplanen för projektet eller verksamheten, vilka understödstagaren ska iaktta. Den förvaltande myndighetens godkännande har betydelse vid bedömningen av om understödstagaren har iakttagit villkoren i understödsbeslutet. Trots att kostnaderna och finansieringen, deras fördelning och utfallstider i ansökningsskedet baserar sig på uppskattningar, ska kostnadskalkylen och finansieringsplanen för projektet eller verksamheten upprättas så exakt som möjligt utifrån de fakta som står till buds vid den aktuella tidpunkten. Utöver kostnadskalkylen och finansieringsplanen ska i ansökan om understöd ingå en plan för det

projekt eller den verksamhet som understöds. Av planen ska framgå bl.a. målsättningen för projektet eller verksamheten, de åtgärder som krävs för uppnående av målen, de väntade resultaten samt en uppskattning av genomförandetiden och finansieringen. Av planen ska också framgå vilket samband projektet eller verksamheten har med det program och den genomförandeplan som finansieringsansökan hänför sig till, projektets eller verksamhetens konsekvenser och resultat samt övriga omständigheter som är relevanta för avgörande av ansökan. Av planen ska vidare framgå hur man har för avsikt att fortsätta med den verksamhet som den understödda verksamheten eller projektet resulterar i efter att understödet upphört, om inte detta på grund av verksamhetens karaktär är uppenbart onödigt. Vidare föreslås en bestämmelse i 1 mom. om att naturbidrag som avses i artikel 61.1 i den allmänna förordningen kan inte användas i projekt eller verksamhet som finansieras med medel ur fonderna. I momentet föreskrivs det också att som godtagbara kostnader anses faktiska och till beloppet skäliga kostnader enligt understödsbeslutet som är nödvändiga för genomförandet. Kravet på skälighet är en allmän princip i samband med EU-finansiering. Kostnadernas skälighet är ett grundläggande krav i all projektverksamhet inom alla förvaltningsområden. De godtagbara kostnaderna grundar sig på de villkor som principen om sund ekonomisk förvaltning ställer.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs det att de stödberättigande kostnader som antecknas i kostnadskalkylen för projektet eller verksamheten ska vara lika stora som finansieringen av det projekt eller den verksamhet som understöds, sådan den antecknats i finansieringsplanen.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs det att understöd inte beviljas för kostnader som uppstått innan beslut om understöd fattats, om inte något annat följer av grundad anledning. En situation där genomförandeåtgärder eller andra åtgärder måste vidtas till exempel på grund av en snäv extern tidtabell för att uppfylla de krav som ställs på en myndighet eller för att undvika skador kan utgöra en grundad anledning. Understöd beviljas dock inte för kostnader som uppstått innan ansökan blivit anhängig.

Enligt det föreslagna 4 mom. får närmare bestämmelser om när kostnader är stödberättigande och godtagbara samt om de fall då understöd av grundad anledning kan beviljas för kostnader som uppstått innan understödsbeslutet fattats utfärdas genom förordning av statsrådet. På förordningsnivå kommer det också att utfärdas närmare bestämmelser om de kostnader för vilka understöd inte beviljas.

14 § Understödet belopp och understödsformer

I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att understöd beviljas, på det sätt som avses i artikel 48 § i den allmänna förordningen, artikel 12 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, artikel 11 i förordningen om Fonden för inre säkerhet samt artikel 11 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering, som en procentuell andel av de godtagbara kostnaderna för det projekt eller den verksamhet som understöds, på grundval av faktiska kostnader som betalats, enhetskostnader eller finansiering till

schablonsatser eller som schablonbelopp. Understödet kan också beviljas som en kombination av de nämnda understödsformerna.

Understödet beviljas som en procentuell andel på det sätt som avses i artikel 48 i den allmänna förordningen, i artikel 12.1–5 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden, i artikel 11.1–5 i förordningen om Fonden för inre säkerhet och i artikel 11.1–5 i förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 procent av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt. Bidraget från unionens budget av de totala stödberättigande kostnaderna för projekt får höjas till 90 procent för vissa särskilda åtgärder som anges i de fondspecifika förordningarna. Dessutom kan bidraget höjas till 90 procent för de åtgärder som anges i bilaga IV till förordningen om Asyl- och migrationsfonden, i bilaga IV till förordningen om Fonden för inre säkerhet och i bilaga IV till förordningen om instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering.

När understöd beviljas som en procentuell andel av de godtagbara kostnaderna för det projekt eller den verksamhet som understöds, kan understöd beviljas i enlighet med artikel 48.1 i den allmänna förordningen för faktiska och betalda godtagbara kostnader, enhetskostnader eller som schablonfinansiering. Enligt artikel 48.1 i den allmänna förordningen kan bidrag beviljas stödmottagaren i enlighet med punkt 1 led a i den artikeln i form av ersättning som täcker de stödberättigande kostnader som faktiskt belastat en stödmottagare och som betalats i samband med genomförandet av insatsen, inklusive naturabidrag och avskrivningar. I fonderna inom området för inrikes frågor kan naturaprestationer dock inte inkluderas i de stödberättigande kostnaderna i enlighet med 13 § 1 mom. I enlighet med artikel 48.1 led b i den allmänna förordningen kan bidraget dessutom beviljas stödmottagaren i form av standardiserade enhetskostnader, i form av enhetsbelopp enligt artikel 48 led c eller i form av schablonfinansiering enligt artikel 48 led d. I fråga om dessa understödsformer beräknas understödsbeloppet på basis av projektets eller verksamhetens godtagbara kostnader. När understöd beviljas som schablonfinansiering tillämpas en viss procentuell andel på ett eller flera kostnadslag. Schablonfinansiering kan beviljas t.ex. för personalkostnader eller indirekta kostnader för ett projekt eller en verksamhet. När understöd beviljas som enhetsbelopp beräknas understödets belopp som en procentuell andel av kostnaderna för åtgärderna enligt understödsbeslutet för projektet eller verksamheten.

Enligt artikel 48.1 led e får bidragsformer kombineras under förutsättning att varje form omfattar olika kostnadskategorier eller att de används för olika projekt som ingår i en insats eller för på varandra följande etapper i en insats. Enligt artikel 48.1 ska, om den totala kostnaden för en insats inte överstiger 200 000 euro, unionens bidrag till stödmottagaren ges i form av enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonfinansiering. När finansiering beviljas som schablonfinansiering får endast de kostnadskategorier för vilka schablonsatserna gäller ersättas i enlighet artikel 48.1 led a. Dessutom får ersättningar och löner till deltagarna ersättas i enlighet med artikel 48.1 led a.

Den förvaltande myndigheten fastställer beloppen för de former av bidrag som avses i artikel 48.1 led b, c och d på något av de sätt som avses i artikel 48.2 i den allmänna förordningen. Enligt 2 mom. förutsätts det i de fall som följer huvudregeln och där understöd som beviljats i form av en procentuell andel inte får täcka det fulla beloppet av de projektrelaterade godtagbara kostnaderna, att sökanden själv deltar i de projektrelaterade kostnaderna med självfinansiering, om det inte finns något motiverat skäl till undantag på grund av projektets karaktär. Kravet på självfinansieringsandel binder sökanden till genomförandet av projektet. Den förvaltande myndigheten kan dock i stället för självfinansiering godkänna någon annan offentlig eller privat finansiering som ersätter självfinansieringsandelen, om detta är motiverat på grund av projektets karaktär. Utgångspunkten är dock att avsaknad av självfinansieringsandel är ett undantag från huvudregeln. Undantag kan utgöras t.ex. av projekt där det på grund av uppgiftsfördelningen eller ansvarsfördelningen är ändamålsenligt att inte kräva någon självfinansieringsandel av sökanden. Även överraskande förändringar i verksamhetsmiljön kan medföra ett behov att överväga behovet av självfinansieringsandel. Om understödet har överförts på någon annan för genomförande av ett projekt som understöds på det sätt som avses i 12 § i lagförslaget, ska också den som understödet överförs till själv delta i finansieringen av projektet, om det inte på grund av projektets karaktär finns ett motiverat skäl att avvika från kravet på självfinansieringsandel. Sammanlagt ska för projektet anskaffas i 2 § 9 punkten i lagförslaget avsedd självfinansiering eller annan offentlig eller privat finansiering till minst 25 procent eller 10 procent.

I 3 mom. föreskrivs det om ett undantag från huvudregeln i 2 mom. Med avvikelser från 2 mom. kan driftsstöd eller bistånd i nödsituationer eller något annat understöd som beviljas till fullt belopp med medel ur Europeiska unionens budget täcka de totala godtagbara kostnaderna för ett projekt eller en verksamhet som understöds. När det gäller driftsstöd och bistånd i nödsituationer får den andel av finansieringen som ska betalas med medel ur unionens budget höjas så att den till fullo täcker de stödberättigande utgifterna för insatsen. Huvudregeln när det gäller projektverksamhet kommer fortfarande att vara att projekt finansieras delvis av unionen. Driftsstöd och bistånd i nödsituationer utgör ett undantag från detta. Vid projektunderstöd för projekt, särskilda åtgärder och bistånd i nödsituationer samt vid riktat allmänt understöd i form av driftsstöd för verksamhet, vilka beviljas ur fonderna inom området för inrikes frågor, används de understödsformer som anges i artikel 48 i den allmänna förordningen. Undantag utgörs likaså av annat understöd som beviljas till fullt belopp med medel ur Europeiska unionens budget. Då är det fråga om tilläggsfinansiering som ur Europeiska unionens budget beviljas en medlemsstat för ett fondprogram och som med stöd av någon EU-rättsakt har öronmärkts för ett visst ändamål och i fråga om vilken det i bestämmelsen i fråga konstateras att finansieringen kan täcka de godtagbara kostnaderna till fullt belopp. Under programperioden 2014–2020 har sådant understöd varit bl.a. finansiering till medlemsstaterna för kostnaderna för inrättande av ett in- och utresesystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226.

Enligt det föreslagna 4 mom. får närmare bestämmelser om stödbeloppen och stödformerna, om grunderna för hur de bestäms, om användningsändamålen och om finansieringen för täckande av kostnader utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 § Ansökan om understöd

I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökan om understöd. Enligt 1 mom. ska ansökan om understöd göras elektroniskt hos den förvaltande myndigheten i det datasystem som avses i 26 §. Ansökan om understöd i datasystemet förutsätter stark autentisering. För ansökan bestäms en ansökningstid. I ansökan ska det finnas riktig och tillräcklig information om sökanden, det projekt eller den verksamhet som ansökan avser, sambandet mellan projektet eller verksamheten och programmet och genomförandeplanen, det belopp som ansökan avser, understödets användningsändamål samt om andra omständigheter som den förvaltande myndigheten behöver information om för att avgöra ansökan. Enligt artikel 44 i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten senast en månad innan en ansökningsomgång inleds på sin webbplats offentliggöra en kort sammanfattning av de planerade och offentliggjorda ansökningsomgångarna och i fråga om dessa lämna närmare uppgifter om bl.a. de politiska målen, typen av sökande och det sammanlagda stödbeloppet. Den förvaltande myndigheten strävar dock efter att informera om att ansökningarna har öppnats i god tid före tidsfristen på en månad.

Enligt 2 mom. ska i ansökan ingå en kostnads kalkyl och en finansieringsplan för det projekt eller den verksamhet som ska understödjas samt en projekt- eller verksamhetsplan. Till ansökan ska också andra handlingar och utredningar fogas som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för att bevilja understöd. Ansökan ska innehålla en redogörelse för annan offentlig och privat finansiering som erhålls för projektet, om inte understöd beviljas i form av driftsstöd eller bistånd i nödsituationer. Enligt artikel 12.4 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden får bidraget från unionens budget höjas till 100 procent av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd. Enligt artikel 12.5 får bidraget höjas till 100 procent av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer. Motsvarande bestämmelser finns i artikel 11.4 och 11.5 i förordningen om inrättande av fonden för inre säkerhet och i artikel 11.4 och 11.5 i förordningen om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering. Driftsstöd och bistånd i nödsituationer kan alltså täcka de godtagbara kostnaderna för projektet eller verksamheten i sin helhet. Därför behövs det ingen utredning om annan offentlig eller privat finansiering som projektet får när dessa understöd söks för att täcka kostnaderna för projektet eller verksamheten som helhet. Detsamma gäller för andra bidrag som kan beviljas till fullt belopp ur Europeiska unionens budget. Då är det fråga om tilläggsfinansiering som ur Europeiska unionens budget beviljas en medlemsstat för ett fondprogram och som med stöd av någon EU-rättsakt har öronmärkts för ett visst ändamål och i fråga om vilken det i bestämmelsen i fråga konstateras att finansieringen kan täcka de godtagbara kostnaderna till fullt belopp.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om att om avsikten är att överföra understödet på det sätt som avses i 12 § ska detta meddelas i ansökan. I ansökan ska de aktörer specificeras till vilka överföringen ska ske samt den andel anges som föreslås bli överförd.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs det att på undertecknandet av ansökan ska tillämpas vad som i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) föreskrivs om identifiering och autentisering.

I 5 mom. föreslås en bestämmelse om att trots bestämmelserna om ansökan om understöd i 1 mom. kan ansökan, om den förvaltande myndigheten tillåter det, också fyllas i digitalt på en blankett som godkänts av den förvaltande myndigheten. Den undertecknade ansökan och dess bilagor ska sändas till den förvaltande myndigheten. Det är fråga om ett undantag i förhållande till 1 mom. och förfarandet förutsätter ett separat samtycke av den förvaltande myndigheten. Enligt den allmänna förordningen ska medlemsstaterna säkerställa att allt informationsutbyte mellan understödstagarna och programmyndigheterna sker genom elektroniska system för datautbyte från och med den 1 januari 2023. Därefter är det endast i exceptionella situationer möjligt att fylla i ansökan på något annat sätt än med hjälp av ett elektroniskt datasystem, om understödstagaren särskilt begär det och om den förvaltande myndigheten bifaller begäran. En sådan exceptionell situation kan vara t.ex. ett tekniskt fel i nätförbindelserna som hindrar understödstagaren från att lämna in en ansökan via ett elektroniskt datasystem. Före den 1 januari 2023 behöver man inte särskilt begära om möjlighet att fylla i ansökan digitalt på en blankett som godkänts av förvaltningsmyndigheten, utan det kan göras om den förvaltande myndigheten tillåter det.

Enligt det föreslagna 6 mom. blir en ansökan som gjorts i det datasystem som avses i 26 § anhängig när den förvaltande myndigheten har tillgång till den eller, om ansökan har gjorts på en digital blankett, när den har inkommit till den förvaltande myndigheten inom den angivna tidsfristen.

I 7 mom. föreslås en bestämmelse om att närmare bestämmelser om ansökan om understöd, ansökningstiden, handlingar som ska fogas till ansökan och vad som ska framgå av handlingarna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 § Beviljande av understöd och beslutets innehåll

Enligt det föreslagna 1 mom. beslutar den förvaltande myndigheten om beviljande av understöd. I momentet föreskrivs det också att den förvaltande myndigheten kan be en sakkunnig om ett utlåtande om ansökan. Ett utlåtande kan begäras t.ex. i en situation där det är nödvändigt att av de regionala myndigheterna få ett utlåtande till stöd för bedömningen om projektets nödvändighet med tanke på området i fråga. Det kan också vara nödvändigt att begära utlåtande när projektet omfattar verksamheter för vars bedömning det behövs särskild sakkunskap inom ett visst ämnesområde. Den förvaltande myndigheten ska noggrant överväga bl.a. jävs- och sekretessaspekterna när den begär utlåtande.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om de uppgifter som ska framgå av understödsbeslutet. Enligt artikel 67.4 i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten förse stödmottagaren med ett dokument med en beskrivning av alla stödvillkor för varje insats, inklusive de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras,

finansieringsplanen och tidsfristen för genomförandet samt, i tillämpliga fall, den metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för insatsen och villkoren för utbetalningen av bidraget. I paragrafen föreskrivs det att av understödsbeslutet ska framgå det beviljade understödsbeloppet, understödsformen, de datum då understödet inleds respektive upphör, understödsvillkoren enligt denna lag samt förutsättningarna för utbetalning och återkrav av understöd. I momentet föreskrivs det också att av beslutet ska dessutom framgå de villkor och förutsättningar som ställs i Europeiska unionens lagstiftning om fonderna inom området för inrikes frågor och som väsentligen och direkt inverkar på användningen och utbetalningen av understödet. Sådana faktorer som väsentligen och direkt inverkar på användningen och utbetalningen av understödet kan vara ärenden som hänför sig till EU-organens inspektioner samt omständigheter som gäller understödets synlighet, kommunikation och öppenhet. Genom understödsbeslutet godkänns kostnadskalkylen och finansieringsplanen för det projekt eller den verksamhet som ska understödjas samt projekt- eller verksamhetsplanen.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om att den förvaltande myndigheten kan på ansökan göra en ändring i beslutet om understöd för ett projekt eller en verksamhet. Ändringsbeslutet innebär att den kostnadskalkyl, finansieringsplan eller projekt- eller verksamhetsplan som godkänts genom understödsbeslutet ändras.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om att närmare bestämmelser om beviljande av understöd och ändring av ett understödsbeslut får utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 § Användning och redovisning av understöd

På användningen av understöd ska enligt förslaget tillämpas också 13 § i statsunderstödslagen, inklusive bestämmelserna om villkor i anslutning till användningsändamål, överlåtelsebegränsningar och användningstid. Bestämmelser om understödstagarens skyldighet att, för övervakningen av användningen av understödet, lämna uppgifter finns i 14 § i statsunderstödslagen. I 1 mom. i den föreslagna paragrafen föreslås en hänvisning till lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016). På användningen av understöd för upphandling av varor och tjänster samt entreprenader tillämpas den lagen. Understödsstagaren ska lägga fram en utredning om att upphandlingen har gjorts så som det förutsätts i den nämnda lagen, om den lagen tillämpas på den aktuella upphandlingen.

I 2 mom. föreskrivs att understödstagaren ska föra bok över det projekt eller den verksamhet som understöds. Utgångspunkten är att redovisningen ska ordnas som en del av understödstagarens bokföring enligt bokföringslagen (1336/1997) eller, om 2 kap. i lagen om statsbudgeten (423/1988) tillämpas på understödstagaren, med iakttagande av det kapitlet och god bokföringssed så att redovisningen av projektet eller verksamheten utan svårighet kan identifieras och hållas åtskild från den övriga bokföringen.

I 3 mom. föreskrivs att om understödstagaren inte är redovisningsskyldig för sin verksamhet, ska redovisningen av det projekt eller den verksamhet som stöds, i tillämpliga delar ordnas i enlighet med bokföringslagen. I tillämpliga delar behövs det åskådliggörande och annat

förtydligande av om huruvida vi kan säga till vilka delar bestämmelserna i bokföringslagen bör beaktas.

I 4 mom. föreskrivs att understödstagaren är skyldig att bevara allt bokföringsmaterial och övrigt material i anslutning till det projekt eller den verksamhet som understöds så att det är möjligt att kontrollera användningen av understödet. I den allmänna förordningen anges bevaringstiden för handlingar och därför föreskrivs det i momentet att materialet ska bevaras i fem år från och med den 31 december det år då den sista betalningsposten för projektet eller verksamheten betalades till understödstagaren. I det föreslagna momentet föreskrivs att om en längre bevaringstid krävs i nationell lagstiftning eller i Europeiska unionens lagstiftning ska denna iakttas. Den föreslagna lagen innehåller bestämmelser om bevaringstiden endast i ärenden som gäller åtgärder som stöds via fonderna, och tar således inte ställning till andra eventuella bevaringstider i någon annan nationell lag, t.ex. skattelagstiftningen eller Europeiska unionens lagstiftning. I momentet föreskrivs vidare att den förvaltande myndigheten genom ett skriftligt meddelande till understödstagaren får förlänga bevaringstiden med stöd av artikel 76.2 i den allmänna förordningen. I den nämnda artikeln i den allmänna förordningen konstateras att tidsperioden ska avbrytas vid rättsliga förfaranden eller på begäran av kommissionen. Principerna för god förvaltning förpliktar den förvaltande myndigheten att utan dröjsmål underrätta understödstagaren om eventuella rättsliga förfaranden eller en eventuell begäran av kommissionen som avbryter tidsperioden.

I 5 mom. föreslås ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser om användningen av understödet, om redovisningen och om bevaringen av handlingar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 § Ansökan om utbetalning samt rapportering

Enligt 1 mom. i paragrafen ska ansökan om utbetalning av understöd göras elektroniskt hos den förvaltande myndigheten i det datasystem som avses i 26 §. Till ansökan ska de handlingar och utredningar fogas som är nödvändiga för bedömning av förutsättningarna för utbetalning. I samband med ansökan om utbetalning lämnas en rapport om hur projektet eller verksamheten framskrider. För utbetalningsansökan krävs stark autentisering. Ansökan ska göras i datasystemets nättjänst. Sökanden ska lagra bilagorna till ansökan i elektronisk form samt lagra ansökan i datasystemet. Till ansökan ska de handlingar och utredningar fogas som är nödvändiga för bedömning av förutsättningarna för utbetalning. Vilka handlingar som ska fogas till ansökan beror på hur långt projektet eller verksamheten har framskridit. Understödstagaren ska i takt med att projektet eller verksamheten framskrider i samband med ansökan om utbetalning tillstålla den förvaltande myndigheten utredningar om hur projektet eller verksamheten framskrider och om dess effekter. Av utredningarna ska framgå hur projektet eller verksamheten framskrider och om hur målen uppnåtts, så att den förvaltande myndigheten kan bedöma om understödsvillkoren har iakttagits. I ansökan om utbetalning ska understödstagaren lämna den förvaltande myndigheten en utredning över projektets eller verksamhetens utgifter, finansiering och eventuella intäkter för den tidsperiod som ansökan om utbetalning gäller. På ansökan om utbetalning tillämpas även 12 § 4 mom. i

statsunderstödslagen, där det bestäms om statsunderstödstagarens skyldighet att lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av statsunderstödet.

I 2 mom. föreskrivs det att en tidsfrist ska bestämmas för ansökan om utbetalning. Tidsfristen fastställs i understödsbeslutet. Tidsfristen räknas från det datum i understödsbeslutet då understödet inleds. Om understödet ska betalas ut i flera än en post kan tidsfristen för den sista utbetalningsansökan räknas från det datum då understödet upphör. I artikel 50 i den allmänna förordningen föreskrivs det om det förfarande för tillbakadragande som ska tillämpas på programmen i sådana fall då en medlemsstat inte har använt förfinansiering eller tillställt kommissionen en begäran om utbetalning senast vid utgången av det andra kalenderåret efter året för Europeiska unionens budgetåtagande för åren 2021–2026. Ansökningsförfarandet ska därför nationellt ordnas så att utbetalningsansökningarna när det gäller kostnaderna för genomförande av projekt eller verksamheter ska tillställas den förvaltande myndigheten inom en rimlig tid efter att understödsbeslutet har fattats och efter det datum då understödet upphört.

Enligt 3 mom. ska det trots det som föreskrivs i 1 mom. på undertecknande av utbetalningsansökan samt på ansökan om utbetalning på annat sätt än i datasystemet tillämpas vad som i 15 § 4 och 5 mom. föreskrivs om upprättande och undertecknande av ansökan.

I 4 mom. föreskrivs det att närmare bestämmelser om utbetalningsansökan, tidsfrister, handlingar som ska fogas till ansökan och vad som ska framgå av handlingarna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 § Utbetalning av understöd

I 1 mom. i paragrafen föreskrivs det att den förvaltande myndigheten beslutar om utbetalning av understöd i enlighet med artikel 68.1 b i den allmänna förordningen. I den allmänna förordningen konstateras det att den förvaltande myndigheten ska säkerställa, om medel finns tillgängliga, att stödmottagaren får hela det förfallna beloppet inom 90 dagar från den dag då stödmottagaren lämnar in sin betalningsansökan. En förutsättning för utbetalning är att understödstagaren har iakttagit villkoren för understödet. Understödsvillkoren framgår av de föreslagna bestämmelserna om stödberättigande projekt eller verksamheter och om förutsättningarna för utbetalning samt av de villkor som framgår av beslutet om beviljande av understöd. Dessutom ska de bestämmelser iakttas som ingår i budgetförordningen, i den särskilda förordning för respektive fond som ligger till grund för beviljandet av understöd, i den allmänna förordningen, bestämmelser som utfärdats med stöd av dem samt statsunderstödslagens bestämmelser om stödberättigade kostnader och förutsättningarna för utbetalning. Europeiska unionens institutioner kan i Finland göra kontroller som hänför sig till fondens program ännu flera år efter att den sista understödsposten har betalats ut för ett enskilt projekt under programperioden eller stödberättigande verksamhet. Enligt artikel 64.2 i den allmänna förordningen ska kommissionens revisioner genomföras inom tre kalenderår efter det att de räkenskaper som innefattar de berörda utgifterna har godtagits och även senare om bedrägeri misstänks. Kontrollerna kan leda till att utbetalda understöd återkrävs i enlighet

med statsunderstödslagen t.o.m. en lång tid efter att den förvaltande myndighetens beslut om utbetalning av den sista understödsposten har vunnit laga kraft.

I 2 mom. föreskrivs det att understödet betalas ut i poster. Den första posten av understödet kan betalas i förskott, om detta är motiverat för genomförandet av projektet eller verksamheten. Offentliga samfund kan betalas förskott endast av särskilda skäl. Förskottsbeloppet kan vara högst 30 procent av det stöd som beviljats för projektet eller verksamheten. Enligt huvudregeln ska stöd emellertid betalas ut retroaktivt.

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser om förutsättningarna för utbetalning av understöd, om utbetalningsförfarandet och om förskotts-förfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 § Understödsbelopp som ska betalas ut

I 1 mom. föreslås det att understöd betalas ut som en i understödsbeslutet angiven procentuell andel av de godtagbara kostnaderna för projektet eller verksamheten. Bestämmelser om utgångspunkterna för fastställandet av understödsbeloppet finns förutom i 14 § i den föreslagna lagen också i den allmänna förordningen och i de fondspecifika förordningarna. I momentet föreskrivs vidare att understödsbeloppet dock kan vara högst det maximibelopp i euro som antecknats i understödsbeslutet. Vid beräkningen av understödsbeloppet dras projektets eller verksamhetens övriga offentliga eller privata finansiering samt intäkter av från de godtagbara kostnaderna.

I paragrafen anges grunderna för bestämmande av det understöd som betalas till understödstagaren. Det understödsbelopp som betalas ut ska vara den procentuella andel av projektets eller verksamhetens godtagbara kostnader som anges i understödsbeslutet eller det maximibelopp i euro som antecknats i understödsbeslutet i det fall att detta belopp är mindre än den procentuella andel som anges i understödsbeslutet. Enligt artikel 192 i Europeiska unionens budgetförordning får bidrag inte syfta eller leda till att det inom ramen för den berörda åtgärden uppkommer en vinst för bidragsmottagaren, så de åtgärder som understöds inom ramen för programmen ska vara icke-vinstbringande. Intäkter som inte beaktats då understöd beviljades eller annan offentlig eller privat finansiering som överskrider det belopp som uppgivits i kostnadskalkylen och finansieringsplanen för projektet eller verksamheten, dras av från de godtagbara kostnaderna när understödsbeloppet beräknas.

Närmare bestämmelser om understödsbeloppet och om hur det bestäms får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap. Tillsynsförfarande

21 § Den förvaltande myndighetens granskningsrätt

I paragrafens 1 mom. föreskrivs det att den förvaltande myndigheten, i syfte att övervaka att förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av understödet iakttas, har rätt att utföra granskning av understödsmottagarna. Om understöd på det sätt som avses i 12 § har överförts till någon annan aktör, har den förvaltande myndigheten rätt att granska också dennas ekonomi och verksamhet i syfte att övervaka att förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av understödet iakttas. I enlighet med artikel 68.1 a i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten genomföra förvaltningskontroller för att kontrollera att medfinansierade varor och tjänster har levererats, att insatsen överensstämmer med tillämplig lagstiftning, med programmet och med villkoren för insatsen. Om ersättning betalas för faktiska stödberättigande kostnader som har betalats, ska den förvaltande myndigheten kontrollera att det utgiftsbelopp som understödstagaren meddelat har betalats och att understödstagaren för separata räkenskaper för alla transaktioner som rör insatsen. Om kostnaderna ersätts som enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser ska den förvaltande myndigheten kontrollera att villkoren för ersättning av understödstagarens utgifter har uppfyllts. Den förvaltande myndigheten ska bekräfta att de bokförda utgifterna är lagliga och korrekta.

I 2 mom. föreskrivs det att den förvaltande myndigheten kan bemyndiga en annan myndighet som har den sakkunskap som behövs för att utföra granskningar enligt denna lag eller en oberoende revisor att utföra sådan granskning som avses i 1 mom. Med den sakkunskap som behövs avses t.ex. sakkunskap för att granska projektfinansiering eller erfarenhet av att granska EU-projekt. Revisorn ska vara en sådan revisor eller revisionsammanslutning som avses i revisionslagen (1141/2015) eller i lagen om revision inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (1142/2015). En revisionsammanslutning ska utse en huvudansvarig revisor för granskningen.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. är det fråga om sådan delegering av offentliga förvaltningsuppgifter till andra än myndigheter som avses i grundlagens 124 §. I 3 mom. i den föreslagna lagen hänvisas det därför till bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och till skadeståndslagen. På en revisor som sköter uppgifter enligt lagförslaget ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas. Bestämmelser om tjänstebrott finns i 40 kap. i strafflagen. Dessutom föreslås i momentet en hänvisning enligt vilken bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen. En revisor som utför revisionsuppgifter ska iaktta de allmänna förvaltningslagarna.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs det att för att en granskning ska kunna utföras på tillbörligt sätt ska myndigheten eller revisorn ha tillträde till sådana byggnader, lokaler eller platser som är av betydelse för det projekt eller den verksamhet som understöds och för användningen av understödet samt ha rätt att granska dessa och förhållandena hos understödsmottagaren samt dennes datasystem och handlingar. Granskning får dock inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden. Den som utför granskningen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av understöd, om genomförandet av granskningen på ett tillbörligt sätt förutsätter detta. Vid granskningen ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) iakttas.

Enligt 5 mom. i paragrafen har de myndigheter som nämns i 1 och 2 mom. rätt att för granskningen avgiftsfritt få handräckning av polis-, tull-, skatte- och utskökningsmyndigheterna. Det är fråga om sådana uppgifter för en annan myndighet för vilka myndighetens specialpersonal, materiel eller särskilda befogenheter behövs. Den som ger handräckning står för kostnaderna för handräckningen. Bestämmelser om de allmänna grunderna för avgifter för statens prestationer och storleken av dessa avgifter finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Den lagen är en allmän lag utöver vilken det kan föreskrivas särskilt om avgifterna. Lagen om grunderna för avgifter till staten innehåller bestämmelser om vissa prestationer som är antingen avgiftsbelagda eller avgiftsfria. I lagen finns också bestämmelser om de principer som ska iaktas när avgifternas storlek bestäms.

Den handräckning som avses i momentet behövs vid granskningen i en situation där den understödstagare som granskningen gäller motsätter sig granskningen eller vägrar lämna ut information som behövs vid övervakningen av understödet.

Det är närmast fråga om att handräckning kan behövas vid utförandet av granskningen. Tull-, skatte- och utskökningsmyndigheternas handräckning kan oftast bestå av att lämna uppgifter som behövs vid övervakningen av understödet. Handräckning från polismyndigheten behövs i synnerhet när den understödstagare som granskningen gäller motsätter sig utförandet av granskningen.

Lagförslagets 21 § ger inte den förvaltande myndighetens tjänsteman, en myndighet som bemyndigats eller en revisor befogenhet att säkerställa granskningen om understödstagaren motsätter sig deras granskningsrätt, rätt till information, tillträde till lokaler eller omhändertagande av handlingar. Om polisens befogenheter behövs ska handräckning begäras av polismyndigheterna. Handräckning fås avgiftsfritt för att en myndighet ska kunna utföra en lagstadgad uppgift. En motsvarande bestämmelse ingår redan i den gällande lagen.

22 § Revisionsmyndighetens granskningsrätt

I 1 mom. föreskrivs det att revisionsmyndigheten har rätt att i anslutning till användningen av medel inom ramen för ett program genomföra systemrevisioner vid den förvaltande myndigheten samt i samband därmed också granska enskilda understöds-mottagare så som det föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning om fonderna inom området för inrikes frågor och i denna lag. Granskningsrätten när det gäller ett enskilt projekt eller en enskild verksamhet som understöds avser projektet eller verksamheten och dess finansiering i sin helhet. Om understöd har överförts till en annan aktör avser granskningsrätten också den som understödet överförts till. Enligt artikel 71 i den allmänna förordningen ska revisionsmyndigheten ha ansvaret att genomföra systemrevisioner, insatsrevisioner och räkenskapsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta. Revisionsarbetet ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder.

I artikel 73 i den allmänna förordningen föreskrivs det att insatsrevisionerna ska omfatta utgifter som deklarerats till kommissionen och bygga på ett urval. Urvalet ska vara representativt och bygga på statistiska urvalsmetoder. I artikeln föreskrivs det närmare om urvalsmetoderna.

I artikel 74 i den allmänna förordningen föreskrivs det om arrangemang enligt principen om en enda revision. När kommissionen och revisionsmyndigheterna genomför revisioner ska de vederbörligen beakta principerna om en enda revision och om proportionalitet i förhållande till risknivån i unionens budget. De ska undvika att samma utgifter som deklarerats till kommissionen revideras flera gånger, för att minimera kostnaderna för förvaltningskontroller och revisioner och även den administrativa bördan för stödmottagarna. I fråga om fonderna inom området för inrikes frågor konstateras det i artikeln att insatser för vilka de totala stödberättigande utgifterna inte överstiger 200 000 euro inte ska omfattas av mer än en revision, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av räkenskaperna för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Det föreskrivs emellertid i artikeln att en insats får omfattas av mer än en revision, om revisionsmyndigheten gör den yrkesmässiga bedömningen att det inte är möjligt att göra ett giltigt revisionsuttalande.

I 2 mom. föreskrivs det att revisionsmyndigheten kan bemyndiga en annan myndighet, som har den sakkunskap som behövs för att utföra granskningar enligt denna lag, eller en oberoende revisor att utföra sådan granskning som avses i 1 mom.

Enligt 3 mom. ska på revisorer, utförande av granskning samt handräckning tillämpas vad som föreskrivs i 21 § 2–5 mom.

23 § Granskning av gemensamma särskilda åtgärder i andra stater

När den förvaltande myndigheten beviljar understöd för gemensamma särskilda åtgärder ska Finland fungera som ledande stat. I den förvaltande myndighetens beslut om beviljande av understöd anges huvudgenomföraren som understödstagare. I granskningar jämställs delgenomförare med överföringsmottagare. Den förvaltande myndigheten har i enlighet med 21 § i lagförslaget rätt att granska också en överföringsmottagares ekonomi och verksamhet. I andra avseenden föreligger inget offentlighetsligt rättsförhållande mellan den förvaltande myndigheten och överföringsmottagaren. Den förvaltande myndigheten har sålunda rätt att granska en delgenomförares ekonomi och verksamhet. De granskningsrelaterade rättigheterna och den granskades skyldigheter kan regleras endast när det gäller granskningar som utförs i Finland. Avtal om praktiska granskningsarrangemang kan ingås med de förvaltande myndigheterna i de stater som deltar i de särskilda åtgärderna eller med andra aktörer som sköter sådana uppgifter. På granskning som utförs av en förvaltande myndighet eller av en annan aktör som sköter sådana uppgifter ska tillämpas lagstiftningen i respektive stat.

När Finland är ledande stat i fråga om gemensamma särskilda åtgärder ska den förvaltande myndigheten i enlighet med 1 mom. se till att en deltagande stats förvaltande myndighet, en annan aktör som sköter sådana uppgifter eller en oberoende revisor granskar delgenomförare

i staten i fråga i enlighet med 21 § 1 mom. i lagförslaget. Då ska antingen den statens förvaltande myndighet, en annan aktör som sköter sådana uppgifter eller en oberoende revisor genomföra den granskning som hör till den förvaltande myndighetens uppgifter i den deltagande staten. Granskningen ska utföras endast i Finland om huvudgenomföraren själv ansvarar för samtliga kostnader som orsakas av genomförandet av de särskilda åtgärderna. I så fall ska på granskningen tillämpas 21 § i lagförslaget. Om även delgenomförare åsamkas kostnader ska granskning genomföras också i delgenomförarnas värdstater. Målet är att i första hand den förvaltande myndigheten eller någon annan aktör som sköter uppgifterna som förvaltande myndighet ska genomföra granskningen i den deltagande staten. Den förvaltande myndigheten i Finland kan vid behov utse en oberoende revisor för att genomföra granskningen.

Om granskningen i värdstaten för en delgenomförare genomförs av en oberoende revisor kan det i fråga om gemensamma särskilda åtgärder vara skäl att för granskningen utse flera revisorer eller alternativt en revisionsammanslutning som är auktoriserad i värdstaterna för alla delgenomförare som deltar i genomförandet av de gemensamma särskilda åtgärderna. I 2 mom. föreskrivs om genomförande i andra stater av sådana granskningar som hör till revisionsmyndighetens uppgifter. Genom sådan granskning säkerställs det att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar effektivt. Revisionsmyndighetens kontrolluppgift gäller den finska förvaltande myndighetens verksamhet. Enligt 22 § 1 mom. i lagförslaget ska revisionsmyndigheten ha rätt att granska också enskilda överföringsmottagare när granskningen gäller kontroll av den förvaltande myndighetens verksamhet. För att revisionsmyndigheten ska kunna genomföra sitt kontrolluppdrag också i fråga om gemensamma särskilda åtgärder föreslås det att när Finland är ledande stat i fråga om gemensamma särskilda åtgärder ska revisionsmyndigheten kunna bemyndiga en deltagande stats revisionsmyndighet, en annan aktör som sköter sådana uppgifter eller en oberoende revisor att granska delgenomförare i staten i fråga i enlighet med 22 § 1 mom. i lagförslaget.

Enligt 3 mom. ska en oberoende revisor ha den yrkesskicklighet som behövs för uppgiften. Den revisor som utses ska vara auktoriserad i verksamhetsstaten. Revisorn ska höra till det internationella revisorsförbundets (International Federation of Accountants) nationella medlemsförening eller genom ett avtal med den förvaltande myndigheten eller revisionsmyndigheten förbinda sig att följa det internationella revisorsförbundets krav och etiska anvisningar.

I 4 mom. anges vilken lag som ska tillämpas. På granskningsrätten, rätten att få information, utlämnande av information, granskarens rättigheter, den granskades skyldigheter, kostnadskontrollen och behörighetsvillkoren för en oberoende revisor ska, vid användning av understöd som beviljats för gemensamma särskilda åtgärder, utöver Europeiska unionens lagstiftning också lagstiftningen i den stat där granskningen sker tillämpas.

I 5 mom. föreslås att närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid granskning av gemensamma särskilda åtgärder får utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 § Granskning av delgenomförare för gemensamma särskilda åtgärder

I Finlands program kan skrivas in att Finland deltar i genomförandet av gemensamma särskilda åtgärder. Anslaget för de gemensamma särskilda åtgärderna anvisas i praktiken den medlemsstat som leder verksamheten. Den stat som leder verksamheten kan be den förvaltande myndigheten granska en delgenomförare som finns i Finland för att det ska kunna säkerställas att de kostnader som åsamkats delgenomföraren är stödberättigande. När Finland är deltagande stat i gemensamma särskilda åtgärder kan den förvaltande myndigheten därför, på skriftlig begäran av den ledande staten, genomföra en i Finlands program inskriven granskning av en delgenomförare för gemensamma särskilda åtgärder. På granskningen tillämpas 21 § i lagförslaget.

6 kap. Särskilda bestämmelser

25 § Rätten att få och lämna ut information

I denna paragraf föreskrivs om den förvaltande myndighetens och revisionsmyndighetens rätt att få och lämna ut information. De sekretessbelagda uppgifter som anges i paragrafen kan också innehålla personuppgifter. Lagligheten i behandlingen av personuppgifter grundar sig i enlighet med artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen på fullgörande av en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. När det gäller sekretessbelagda personuppgifter är det i den föreslagna lagen fråga om användning av det regleringsutrymme som artikel 6.3 i den allmänna dataskyddsförordningen medger. Enligt den artikeln ska grunden för behandlingen fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. När det gäller den föreslagna lagen innehåller den allmänna förordningen bestämmelser om den förvaltande myndighetens och revisionsmyndighetens uppgifter och för att de ska kunna fullgöras måste myndigheterna ha rätt att få behövliga uppgifter, vilka också kan vara sekretessbelagda personuppgifter. I 25 § i lagförslaget används regleringsutrymmet för att utfärda särskilda bestämmelser om utlämnande av personuppgifter. I 29 § 1 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) finns en allmän bestämmelse om en myndighets rätt att trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter till andra myndigheter. Enligt den bestämmelsen kan en myndighet till en annan myndighet lämna ut uppgifter ur sekretessbelagda handlingar om i lag särskilt tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller få uppgifter.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande 14/2018 rd konstaterat att tillgodoseendet av skyddet för personuppgifter i framtiden i första hand bör garanteras med stöd av den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lag som ska stiftas. I det sammanhanget bör man undvika nationell speciallagstiftning, som bör reserveras för situationer då den är dels tillåten enligt dataskyddsförordningen, dels nödvändig för att tillgodose skyddet för personuppgifter. I utlåtandet konstaterades vidare att med anledning av den förestående tillämpningen av dataskyddsförordningen såg utskottet det som motiverat att justera sin

tidigare ståndpunkt till lagstiftningen om skyddet för personuppgifter på vissa punkter. Utskottet ansåg att dataskyddsförordningens detaljerade bestämmelser, som tolkas och tillämpas i enlighet med de rättigheter som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, över lag utgör en tillräcklig rättslig grund även med avseende på skyddet för privatlivet och personuppgifter enligt 10 § i grundlagen. Korrekt tolkade och tillämpade motsvarar bestämmelserna i dataskyddsförordningen enligt utskottets utlåtande också den nivå på skyddet för personuppgifter som bestäms utifrån Europakonventionen. Således är det inte längre av konstitutionella skäl nödvändigt att speciallagstiftningen inom dataskyddsförordningens tillämpningsområde heltäckande och detaljerat föreskriver om behandling av personuppgifter.

Den föreslagna lagen innehåller inga särskilda risker med tanke på skyddet av personuppgifter, men den behövs för att sekretessbelagda uppgifter ska kunna lämnas ut mellan myndigheter och fullgör i detta avseende de uppgifter som den allmänna förordningen ålägger den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten. I paragrafen föreskrivs om utlämnande av uppgifter endast till den del det behövs på grund av 10 § i grundlagen och bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och till den del det behövs för uppfyllande av EU-förpliktelse. Till övriga delar ska den allmänna dataskyddsförordningen och dataskyddslagen vara direkt tillämpliga.

I 1 mom. föreslås det att utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivs om utlämnande av sekretessbelagd information har den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten, trots sekretessbestämmelserna, rätt att avgiftsfritt av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få information om sökanden och understödstagaren, om dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet, om offentlig finansiering samt om andra omständigheter som är relevanta med tanke på understödet och nödvändiga för skötseln av uppgifterna. Den förvaltande myndigheten ansvarar i enlighet med den allmänna förordningen för genomförandet av programmet både i förhållande till Europeiska unionens institutioner och i rollen som understödsbeviljande myndighet.

Enligt artikel 63.7 i den allmänna förordningen ska medlemsstaterna säkerställa att allt informationsutbyte mellan understödstagarna och programmyndigheterna sker genom elektroniska system för datautbyte i fråga om fonderna inom området för inrikes frågor från och med den 1 januari 2023. På nationell nivå kommer man att använda det system som bereds inom projektet för utveckling och digitalisering av statsunderstödsverksamheten samt i fråga om den förvaltande myndigheten statsrådets gemensamma ärendehanteringssystem VAHVA. Exempelvis i enlighet med artikel 67 i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten när den väljer ut insatser kontrollera att understödstagaren har de medel och de mekanismer som krävs för att täcka drifts- och underhållskostnaderna. Enligt artikel 68 i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten dessutom genomföra förvaltningskontroller för att kontrollera att understödda varor och tjänster har levererats och att insatsen överensstämmer med stöd villkoren. För skötseln av denna typ av uppgifter ska

den förvaltande myndigheten ha rätt att av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få i 1 mom. nämnd information om sökanden och understödstagaren.

Revisionsmyndigheten ansvarar i enlighet med den allmänna förordningen för systemrevisioner, insatsrevisioner och räkenskapsrevisioner för att säkerställa förvaltnings- och kontrollsystemets funktion samt korrektheten hos de räkenskaper som lämnas till Europeiska kommissionen. Revisionsmyndigheten ska i enlighet med artikel 71 i den allmänna förordningen ha ansvaret för att genomföra systemrevisioner av fondens förvaltnings- och kontrollsystemen samt insatsrevisioner och räkenskapsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta.

Understödstagaren är skyldig att i sin ansökan lämna korrekt och adekvat information för beviljandet och utbetalningen av understödet, men de myndigheter som beviljar och kontrollerar understöden bör ha tillräckliga befogenheter att kontrollera de uppgifter som lämnats i ansökningarna samt att också i andra avseenden kontrollera uppgifter som är nödvändiga för beviljandet eller kontrollen. Ansökningsförfarandet är också förenat med en viss risk för missbruk. Rätten att få information föreslås bli begränsad till uppgifter som är nödvändiga för att den förvaltande myndigheten eller revisionsmyndigheten ska kunna sköta sina uppgifter. Det kan t.ex. vara fråga om sådana utredningar av understödstagarens ekonomiska situation, av understödstagarens förhållanden eller av finansiering som redan erhållits för samma åtgärder som är nödvändiga för undersökning av förutsättningarna för beviljande av understöd. Den myndighet som avses i momentet kan vara t.ex. skattemyndigheten.

I 2 mom. föreslås det bestämmelser om rätten att lämna ut information. I momentet föreskrivs att de förvaltande myndigheterna och revisionsmyndigheterna trots bestämmelserna om sekretess har rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag och till Europeiska unionens institutioner lämna ut sådana uppgifter om understödstagaren som erhållits i samband med arbetsuppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av den granskning som föreskrivs för myndigheten, aktören eller institutionen eller som behövs för att utöva tillsyn över att Europeiska unionens lagstiftning har följts. Information får lämnas ut endast om den behövs för att en myndighet eller en institution ska kunna sköta sina lagstadgade granskningsuppgifter. Information får lämnas ut också för tillsynen över att Europeiska unionens lagstiftning efterlevs. All den kontroll som utförs av Europeiska unionens institutioner genomförs inte som granskningar, utan det kan förutsättas att den förvaltande myndigheten eller revisionsmyndigheten i enskilda fall gör utredningar eller informerar om granskningar som genomförts av nationella myndigheter.

I 3 mom. föreskrivs att information som erhållits med stöd av 1 och 2 mom. inte får användas för andra ändamål än de för vilka informationen har begärts. Begränsningen gäller såväl den förvaltande myndighetens som revisionsmyndighetens rätt att få information och dessutom information som lämnats ut till andra myndigheter. Genom momentet anpassas de

bestämmelser om personuppgifter som rör ändamålsbegränsning i dataskyddsförordningen. Enligt artikel 5.1 b i den allmänna dataskyddsförordningen ska personuppgifter samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål.

26 § Elektroniskt datasystem

Enligt artikel 63.7 i den allmänna förordningen ska medlemsstaterna säkerställa att allt informationsutbyte mellan understödstagarna och programmyndigheterna sker genom elektroniska system för datautbyte i enlighet med bilaga XII till förordningen. Enligt artikel 63.8 ska medlemsstaterna säkerställa att allt officiellt informationsutbyte med kommissionen sker genom elektroniska system för datautbyte i enlighet med bilaga XIII. Under programperioden 2021–2027 ska datasystemet användas för förvaltning av programmet och det understöd som beviljas inom ramen för det. Även den egentliga behandlingen av ärendet ska genomföras med hjälp av datasystemet. Behandlingen av personuppgifter är nödvändig i enlighet med artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige.

I 1 mom. föreskrivs att för skötseln av sådana uppgifter i samband med program och genomförandeplaner som avses i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag används ett elektroniskt datasystem. Datasystemet är ett sådant elektroniskt system som avses i artikel 63 i den allmänna förordningen. Avsikten är man under programperioden 2021–2027 ska använda det system som tas fram inom projektet för utveckling och digitalisering av statsunderstödsverksamheten. Det föreslås att systemet i fråga ska användas av flera olika statsbidragsmyndigheter. I paragrafen föreskrivs om den registeransvarige för det elektroniska datasystemet. XX är personuppgiftsansvarig. I beredningsskedet har man i första hand tänkt sig att Statskontoret ska ha den behörighet som tillkommer den personuppgiftsansvarige. Det föreslås att datasystemet ska användas av både den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten.

I 2 mom. föreskrivs att det i datasystemet registreras sådan information om genomförandeplanen, understödssökande, projekt eller verksamhet som ska understödjas, understödsbeslut, utbetalning av understöd, granskningar och återkrav som behövs för datasystemets användningsändamål. I datasystemet registreras dessutom den information om programmet samt om förvaltningen och kontrollen av det som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning. I momentet föreskrivs vidare att om de uppgifter som registreras i datasystemet innehåller personuppgifter ska endast nödvändiga sådana registreras. De uppgifter som antecknas i datasystemet kan omfatta också personuppgifter, såsom understödstagarens och kontaktpersonens namn, e-postadress och telefonnummer, uppgifter om sammansättningen av projektens styrgrupper, löneuppgifter i samband med utbetalningsansökningar och andra uppgifter som sökanden och understödstagaren angett i ansökan och utbetalningsansökan eller handlingar som bifogats till dem samt personuppgifter som ingår i dem. Personuppgifter behöver registreras i datasystemet med tanke på genomförandet och kontrollen av fonderna. När det gäller personuppgifterna är det fråga om

användning av det regleringsutrymme som avses i artikel 6.3 i den allmänna dataskyddsförordningen. Med beaktande av att behandlingen av personuppgifter dock inte bedöms vara förknippad med några särskilda risker, behöver de personuppgifter som ska registreras i datasystemet inte preciseras i lagen. Däremot ska principen om minimering av behandlingen av personuppgifter i dataskyddsförordningen iakttas som sådan.

I 3 mom. föreskrivs att de personuppgifter i fråga om Europeiska unionens fonder inom området för inrikes frågor som finns i datasystemet ska raderas senast fem år efter det att Europeiska kommissionen har betalat Europeiska unionens sista finansieringsandel enligt ett nationellt program. I fråga om bevarande av handlingar föreskrivs i artikel 76 i den allmänna förordningen att utan att det påverkar bestämmelserna om statligt stöd ska den förvaltande myndigheten se till att alla verifikat som rör en insats som får stöd av fonderna bevaras på lämplig nivå under fem år räknat från den 31 december det år då den förvaltande myndigheten gjorde den sista utbetalningen till understödstagaren. I artikel 5.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen förutsätts att personuppgifterna ska vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (uppgiftsminimering). I datasystemet registreras endast de uppgifter som förutsätts i den allmänna förordningen. I fråga om förvaring av personuppgifter förutsätter den allmänna dataskyddsförordningen att personuppgifter inte får förvaras i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas (lagringsminimering). Personuppgifterna får förvaras endast så länge som är nödvändigt för personuppgifterna användningsändamål. Genom momentet anpassas dessa bestämmelser i dataskyddsförordningen i enlighet med artikel 6.3 genom att föreskriva närmare om lagringstiderna för personuppgifter.

Lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen ska tillämpas på informationshantering och på användning av informationssystem, då myndigheter behandlar informationsmaterial, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. I den lagen finns det bestämmelser om informationshantering som gäller myndighetshandlingar. Liksom de allmänna bestämmelserna om dataskydd ska också lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen tillämpas på den föreslagna lagen.

27 § Tekniskt bistånd

Enligt 1 mom. i artikeln kan tekniskt bistånd, på det sätt som föreskrivs i artikel 30 och 31 i den allmänna förordningen, användas för sådan verksamhet som avses i den artikeln. Tekniskt bistånd kan täcka de totala godtagbara kostnaderna för verksamheten. Enligt artikel 31 i den allmänna förordningen ska tekniskt stöd till varje program ersättas som en fast procentuell andel av de stödberättigande kostnader som ingår i en ansökan om utbetalning som gäller ett program som avses i artikel 85 i den allmänna förordningen. Enligt den allmänna förordningen är den procentuella andel för ett fondprogram som ersätts som tekniskt bistånd [6] procent för varje fond inom området för inrikes frågor. Enligt artikel 30 i den allmänna förordningen får medlemsstaterna genom tekniskt bistånd stödja åtgärder som är nödvändiga för att fonderna ska kunna förvaltas och användas effektivt. Åtgärderna kan också omfatta tidigare och

framtida programperioder. Genom fonden kan också sådana tekniskt biståndåtgärder stödjas som är stödberättigande i någon annan fond.

I 2 mom. i paragrafen föreskrivs det att den förvaltande myndigheten inom ramen för statsbudgeten årligen beslutar om en plan för användning av tekniskt bistånd, följer den totala användningen av sådant bistånd samt gör utredningar om biståndet. Den förvaltande myndigheten ska höra övervakningskommittén innan planen för användning av tekniskt bistånd godkänns eller ändras.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ska bestämmelserna om understödsförfarandet i 4 kap. inte tillämpas på tekniskt bistånd, med undantag för 13 § 1, 2 och 4 mom. Revisionsmyndigheten ska granska användningen av tekniskt bistånd enligt vad som föreskrivs i 22 §.

Enligt 4 mom. i paragrafen får närmare bestämmelser om förfarandet vid fastställande av planen för användning av tekniskt bistånd utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 § Anslag enligt artiklarna 16 och 17 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden

I 1 mom. föreskrivs att anslag enligt artiklarna 16 och 17 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden betalas till medlemsstaterna för programmet för Asyl- och migrationsfonden. På grund av anslagets natur fördelas de nationellt på kostnader som föranleds av förfarandet för vidarebosättning, säkerställande av en smidig placering av flyktingar i kommunerna och på kostnader som i mottagningsskedet föranleds av asylförfarandet och mottagningstjänsterna. I momentet föreskrivs vidare att på anslag enligt paragrafen tillämpas inte bestämmelserna om understödsförfarande i 4 kap. Detta är en förändring jämfört med den nuvarande perioden. De anslag som nämns i momentet är treåriga reservationsanslag.

I enlighet med artikel 16 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden ska medlemsstaterna motta ett bidrag på [10 000] euro för varje vidarebosatt person [i enlighet med unionens riktade vidarebosättningsprogram]. Detta bidrag ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel 125 i budgetförordningen. Denna finansiering ska tilldelas medlemsstaterna förutsatt att den person avseende vilken bidraget betalas faktiskt har vidarebosatts i enlighet med artikel 2 (g) i fondförordningen [vidarebosatts i enlighet med unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande]].

I enlighet med artikel 17 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden ska medlemsstaterna motta ett bidrag på [10 000] euro för varje person som sökt eller beviljats internationellt skydd och som överförts. Dessutom ska den medlemsstat som ansvarar för överföringarna motta ett ytterligare bidrag på [500] euro för varje person som överförts. Detta bidrag ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel 125 i budgetförordningen. Detta bidrag ska tilldelas medlemsstaterna under förutsättning att den person avseende vilken bidraget betalas faktiskt har överförts till en medlemsstat i enlighet med förordning (EU) 604/2013 [Dublinförordningen].

EU-lagstiftningen innehåller inga särskilda mål för användningen av anslag enligt artiklarna 16 och 17, och i Europeiska unionens lagstiftning finns inga bestämmelser om den nationella användningen av anslagen. Anslagen består av ersättning som på basis av antalet personer betalas till medlemsstaterna via asyl-, migrations- och integrationsfonden. I artikel 16.3 och 17.8 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden föreskrivs att finansieringen inte ska användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom en ändring av programmet. På grund av anslagets natur fördelas de nationellt på kostnader som föranleds av förfarandet för vidarebosättning, säkerställande av en smidig placering av flyktingar i kommunerna och på kostnader som i mottagningsskedet föranleds av asylförfarandet och mottagningstjänsterna. Avsikten är således att anslagen ska komplettera resurserna för de myndigheter som ansvarar för ovan nämnda åtgärder och utveckla smidigheten i förfarandena.

I 2 mom. föreskrivs att inrikesministeriet inom ramen för statsbudgeten beslutar om allokeringen av de i 1 mom. avsedda anslagen till de myndigheter som ansvarar för åtgärder som omfattas av finansieringen. De behöriga ministerierna anges i reglementet för statsrådet (262/2003). I enlighet med reglementet för statsrådet är inrikesministeriet och arbets- och näringsministeriet för närvarande ansvariga myndigheter för åtgärderna. Inom inrikesministeriets förvaltningsområde svarar Migrationsverket för de åtgärder som avses i paragrafen.

I 3 mom. föreskrivs att användningen av anslaget ska rapporteras till inrikesministeriet. Närmare bestämmelser om rapporteringen utfärdas genom förordning. Avsikten är att rapporteringen administrativt sett ska genomföras så enkelt som möjligt, t.ex. i form av en verksamhetsberättelse.

I 4 mom. föreskrivs att närmare bestämmelser om användningsändamålet för de anslag som avses i 1 mom., de aktörer till vilka finansieringen allokeras, anslagsfördelningen och rapporteringen utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 § Rätt att få och lämna ut uppgifter i fråga om anslag enligt artiklarna 16 och 17 i förordningen om Asyl- och migrationsfonden

I 1 mom. föreskrivs att trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten rätt att för skötseln av sina lagstadgade uppgifter av Migrationsverket avgiftsfritt [ur ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden] få behövliga uppgifter om personer som berörs av anslagen enligt 28 § för identifiering av personerna och fastställande av tidpunkten för deras vidarebosättning eller annan ankomst till landet i enlighet med artikel 16.4 och 17.X i förordningen om Asyl- och migrationsfonden. Den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten har dessutom rätt att utföra granskningar i fråga om dessa uppgifter.

I 2 mom. föreskrivs att den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten trots sekretessbestämmelserna har rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag och till Europeiska unionens institutioner lämna ut sådan information enligt 1 mom.

som behövs för granskningsuppgifter som föreskrivs för myndigheten, aktören eller institutionen eller för tillsynen över att Europeiska unionens lagstiftning följs.

I 3 mom. föreskrivs att information som erhållits med stöd av 1 och 2 mom. inte får användas för andra ändamål än de för vilka informationen har begärts.

I 4 mom. föreskrivs att närmare bestämmelser om innehållet i den information som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet. I den föreslagna lagen föreskrivs alltså inte närmare om innehållet i den information som är föremål för utlämnande, bevarande och granskning. Under den pågående programperioden har inrikesministeriet gett Migrationsverket anvisningar om motsvarande informationsinnehåll enligt följande: Migrationsverket svarar för Finlands del för insamling, statistikföring och förvaring av uppgifter om kvotflyktingar som anlänt till landet. Dessutom säkerställer Migrationsverket att de handlingar som styrker tidpunkten för inresan (den dag då personen registrerades ha anlänt till en medlemsstats territorium) för de personer som kommit in i landet och verifierar flyktingstatus och grunderna för vidarebosättningen vid behov kan verifieras och kontrolleras. Inresetidpunkten verifieras av det datum som antecknats i systemet för utlänningsfrågor. När det gäller verifieringen av flyktingstatus och grunderna för vidarebosättning stöder man sig på UNHCR:s RRF-blankett. För personer som omfattas av någon av de prioriterade kategorierna och grupperna av personer som avses i artikel 17.2 i förordning (EU) nr 516/2014 ska medlemsstaterna också bevara bevis för att de tillhör den berörda prioriterade kategorin eller gruppen av personer.

30 § Vissa arrangemang för genomförande av gemensamma särskilda åtgärder

I paragrafen föreslås en bestämmelse om att inrikesministeriet i ärenden som kan anses vara sedvanliga kan avtala med andra staters myndigheter om nödvändiga arrangemang som avser genomförande av förvaltningsuppgifter inom ramen för gemensamma särskilda åtgärder. Sedvanliga är emellertid inte ärenden som hör till området för lagstiftningen eller som har avsevärd betydelse eller kräver riksdagens samtycke.

För genomförande av de särskilda åtgärderna kan det vara nödvändigt att ingå rättsligt bindande avtal mellan myndigheterna om skötseln av funktionen som förvaltande myndighet. Rätten i detta avseende begränsas till ärenden som inte hör till området för lagstiftningen eller som annars inte har någon avsevärd betydelse eller kräver riksdagens samtycke. Inrikesministeriet kan enligt paragrafen i ärenden som kan anses sedvanliga avtala med andra staters myndigheter om nödvändiga arrangemang som avser genomförande av förvaltningsuppgifter inom ramen för gemensamma särskilda åtgärder. I vissa situationer kan den förvaltande myndigheten också ha behov av att ingå överenskommelser av typen samförståndsavtal (Memorandum of Understanding) med ovan nämnda aktörer. Överenskommelserna kan gälla bl.a. frågor i anslutning till den ekonomiska förvaltningen av gemensamma särskilda åtgärder eller praktisk kostnadskontroll.

31 § Ändringssökande

I 1 mom. föreskrivs att omprövning av den förvaltande myndighetens beslut får begäras hos den förvaltande myndigheten på det sätt som anges i förvaltningslagen. Den förvaltande myndighetens beslut med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

I 2 mom. föreskrivs att förvaltningsdomstolens beslut om att utbetalning av understöd ska upphöra eller om återkrav av understöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i lagen om rättegång i förvaltningsärenden. Annars får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Huvudregeln enligt lagen om rättegång i förvaltningsärenden är att ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Utgångspunkten för den nämnda lagen är att det ska föreskrivas särskilt om undantag från bestämmelserna om besvärstillstånd. Den nu föreslagna bestämmelsen utgör ett undantag från huvudregeln. När det gäller avslutande av utbetalning och återkrav är det fråga om slutliga beslut som gäller projektet eller verksamheten och därför har det bedömts vara behövligt att ge möjlighet att söka ändring utan besvärstillstånd.

7 kap. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

32 § Ikraftträdande

I 1 mom. föreskrivs om lagens ikraftträdande. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2021.

I 2 mom. föreskrivs att genom den föreslagna lagen upphävs lagen om fonderna inom området för inrikes frågor (903/2014).

I 3 mom. föreskrivs att understöd kan beviljas för kostnader som uppstått innan understödsbeslutet fattas, om de uppstått den X januari 2021 eller därefter och om den ansökan som avser kostnaderna i fråga blir anhängig senast den 31 december 2021.

33 § Övergångsbestämmelser

I 1 mom. föreskrivs att på stöd som beviljats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde när stödet beviljades. Detta innebär att på förvaltningen av fonderna och på de stöd som beviljats och eventuellt fortfarande beviljas från fonderna under programperioden 2014–2020 tillämpas även i fortsättningen EU:s bestämmelser och nationella bestämmelser för programperioden 2014–2020.

I 2 mom. föreskrivs att på stöd som beviljats eller kommer att beviljas inom ramen för nationella program för fonderna för inrikes frågor som har börjat genomföras före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.